

Κεφάλαιο 27

Η ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΤΟΥ ΟΝΕΙΡΟΥ

I. Η Εικόνα της Σταύρωσης.

1. Η επιθυμία να σε μεταχειρίζονται με αδικία είναι μια συμβιβαστική προσπάθεια που θέλει να συνδυάσει την επίθεση και την αθωότητα. Ποιός μπορεί να συνδυάσει το απολύτως ασυμβίβαστο, και να κάνει μια ενότητα με κάτι που ποτέ δεν μπορεί να ενωθεί; Εσύ πορεύσου στον ήπιο δρόμο, και δεν θα φοβηθείς κανένα κακό και καμία σκιά τη νύχτα. Αλλά μην τοποθετείς σύμβολα του τρόμου στο μονοπάτι σου, διαφορετικά θα πλέξεις ένα στεφάνι από αγκάθια από το οποίο ο αδελφός σου και εσύ δεν θα ξεφύγετε. Δε μπορείς να σταυρώσεις μόνο τον εαυτό σου. Κι αν σε μεταχειρίζονται με αδικία, πρέπει και αυτός να υποφέρει την αδικία που εσύ βλέπεις. Δεν μπορείς να θυσιάζεις τον εαυτό σου μόνο. Γιατί η θυσία είναι ολοκληρωτική. Εάν ποτέ θα μπορούσε να συμβεί, θα περιλάμβανε όλη την δημιουργία του Θεού, και τον Πατέρα με την θυσία του πολυαγαπημένου Του Υιού.

2. Στην δική σου απελευθέρωση από την θυσία εκδηλώνεται και η δική του απελευθέρωση, και αποδεικνύεται ότι είναι η δική του. Αλλά κάθε πόνο που υποφέρεις τον βλέπεις σαν απόδειξη ότι αυτός είναι ένοχος επίθεσης. Έτσι κάνεις τον εαυτό σου να είναι το σημάδι ότι αυτός έχει χάσει την αθωότητά του, και χρειάζεται μόνο να κοιτάξει προς εσένα για να συνειδητοποιήσει ότι έχει καταδικαστεί. Και αυτό που υπήρξε άδικο για σένα θα έλθει σε αυτόν δικαιολογημένα. Η άδικη εκδίκηση που υπομένεις τώρα ανήκει σε αυτόν, και όταν βρίσκεται πάνω σε αυτόν εσύ ελευθερώνεσαι. Μην επιθυμείς να κάνεις τον εαυτό σου ένα ζωντανό σύμβολο της δικής του ενοχής, γιατί δεν θα ξεφύγεις από τον θάνατο που έφτιαξες γι' αυτόν. Αλλά στην αθωότητά του βρίσκεις και την δική σου.

3. Οποτεδήποτε συναινείς στον πόνο, στην στέρηση, στην άδικη μεταχείριση, ή στο να έχεις ανάγκη από το οτιδήποτε, το μόνο που κάνεις είναι να κατηγορείς τον αδελφό σου για επίθεση εναντίον του Υιού του Θεού. Κρατάς μια εικόνα της σταύρωσης σου μπροστά από τα μάτια του, ώστε να μπορέσει να δει ότι οι αμαρτίες του είναι καταγεγραμμένες στον Ουρανό με το δικό σου αίμα και θάνατο, και πηγαίνουν μπροστά του, κλείνοντας τη πύλη και καταδικάζοντάς τον στη κόλαση. Ωστόσο αυτό είναι καταγεγραμμένο στη κόλαση και όχι στον Ουρανό, όπου είσαι πέρα από επίθεση και αποδεικνύεις την αθωότητά του. Την εικόνα του εαυτού σου που προσφέρεις σ' αυτόν την δείχνεις στον εαυτό σου, και της δίνεις όλη σου την πίστη. Το Άγιο Πνεύμα σου προσφέρει, για να του δώσεις, μια εικόνα του εαυτού σου στην οποία δεν υπάρχει πόνος και καμία απολύτως κατηγορία. Και αυτό που ήταν μάρτυρας της ενοχής του γίνεται ο τέλειος μάρτυρας για την αθωότητά του.

4. Η δύναμη της μαρτυρίας είναι πέρα από την πίστη επειδή φέρνει βεβαιότητα στην ετοιμότητά της. Η μαρτυρία γίνεται πιστευτή επειδή δείχνει πέρα από τον εαυτό της προς αυτό που αντιπροσωπεύει. Ένα αρρωστημένο και ταλαιπωρημένο εσύ αντιπροσωπεύει μόνο την ενοχή του αδελφού σου · είναι η μαρτυρία που στέλνεις εσύ μήπως και ξεχάσει τις πληγές που προκάλεσε, από τις οποίες ορκίζεσαι ότι ποτέ δεν θα ξεφύγει. Αυτή την αρρωστημένη και λυπηρή εικόνα **εσύ** την αποδέχεσαι, έστω μόνο και μόνο για να μπορέσει να εξυπηρετήσει την πρόθεσή σου να τον τιμωρήσεις. Οι άρρωστοι δεν δείχνουν έλεος για κανέναν, και μεταδίδοντας τη ασθένειά τους αναζητούν να σκοτώσουν. Ο θάνατος φαίνεται σαν ένα εύκολο τίμημα, αν μπορούν να πουν, «Κοίταξέ με, αδελφέ, πεθαίνω στα χέρια σου.» Γιατί η αρρώστια είναι ο μάρτυρας για την ενοχή του, και ο θάνατος θα αποδείξει ότι τα λάθη του πρέπει να είναι αμαρτίες. Η αρρώστια δεν είναι παρά ένας «μικρός» θάνατος · μια μορφή εκδίκησης όχι ακόμα ολοκληρωμένη. Ωστόσο μιλάει με βεβαιότητα για αυτό που αντιπροσωπεύει. Την ψυχρή και πικρή εικόνα που έχεις στείλει στον αδελφό σου **εσύ** την έχεις κοιτάξει με θλίψη. Και όλα όσα αυτή η εικόνα έχει δείξει σε αυτόν εσύ τα έχεις πιστέψει, επειδή έγινε μάρτυρας για την ενοχή του την οποία αντιλήφθηκες και αγάπησες.

5. Τώρα στα χέρια που έγιναν απαλά από το άγγιγμά Του, το Άγιο Πνεύμα τοποθετεί μια εικόνα

ενός διαφορετικού εσύ. Ακόμα είναι μια εικόνα ενός σώματος, γιατί αυτό που πράγματι είσαι δεν μπορεί να ειδωθεί ούτε να απεικονιστεί. Ωστόσο αυτό το σώμα δεν έχει χρησιμοποιηθεί για επιθετικούς σκοπούς, επομένως ποτέ δεν υπέφερε καθόλου πόνο. Μαρτυρεί για την αιώνια αλήθεια ότι δεν μπορείς να πληγωθείς, και δείχνει πέρα από τον εαυτό του προς την αθωότητά σου και τη δική του. Δείξε αυτό στον αδελφό σου, ο οποίος θα δει ότι κάθε ουλή θεραπεύεται, και κάθε δάκρυ σκουπίζεται με γέλιο και αγάπη. Και θα κοιτάξει εκεί προς την συγχώρεσή του, και με μάτια θεραπευμένα θα δει πέρα από αυτό προς την αθωότητα που βλέπει σε σένα. Εδώ βρίσκεται η απόδειξη ότι αυτός ποτέ δεν αμάρτησε · πως τίποτα το οποίο η παράνοιά του τον διέταξε να κάνει ποτέ δεν έγινε, ή ποτέ δεν είχε επιπτώσεις κανενός είδους. Πως καμία κατάκριση που έθεσε επάνω στην καρδιά του ποτέ δεν δικαιώθηκε, και καμία επίθεση δεν μπορεί ποτέ να τον αγγίξει με το δηλητηριασμένο και αμείλικτο κέντρισμα του φόβου.

6. Επιβεβαίωσε την αθωότητά του και όχι την ενοχή του. Η θεραπεία σου είναι η παρηγοριά του και η υγεία του επειδή αποδεικνύει ότι οι ψευδαισθήσεις δεν είναι αληθινές. Το κίνητρο αυτού του κόσμου δεν είναι η επιθυμία για ζωή αλλά η επιθυμία για θάνατο. Ο μόνος του σκοπός είναι να αποδείξει ότι η ενοχή είναι πραγματική. Καμία κοσμική σκέψη ή δράση ή αίσθηση δεν έχει άλλο κίνητρο εκτός από αυτό. Αυτοί είναι οι μάρτυρες που καλούνται να γίνουν πιστευτοί, και να προσδώσουν βεβαιότητα για το σύστημα για το οποίο μιλούν και αντιπροσωπεύουν. Και ο καθένας τους έχει πολλές φωνές, και μιλάει στον αδελφό σου και σε σένα σε διαφορετικές γλώσσες. Αλλά ωστόσο το μήνυμα και για τους δυο είναι το ίδιο. Ο στολισμός του σώματος ζητάει να δείξει πόσο θελκτικοί είναι οι μάρτυρες για την ενοχή. Η έγνοια για το σώμα δείχνει πόσο εύθραυστη και τρωτή είναι η ζωή σου · πόσο εύκολα καταστρέφεται αυτό που αγαπάς. Η στεναχώρια μιλάει για τον θάνατο, και την ματαιότητα της αληθινής έγνοιας για οτιδήποτε.

7. Ο δυνατότερος μάρτυρας της ματαιότητας, που ενισχύει όλους τους υπόλοιπους και τους βοηθάει να ζωγραφίσουν την εικόνα στην οποία η αμαρτία είναι δικαιωμένη, είναι η ασθένεια οποιαδήποτε μορφή κι αν παίρνει. Οι άρρωστοι έχουν λόγο για κάθε μία από τις αφύσικες επιθυμίες τους και τις παράξενες ανάγκες τους. Γιατί ποιος θα μπορούσε να ζήσει μια ζωή που διακόπτεται τόσο σύντομα και να μην εκτιμά την αξία των περαστικών χαρών; Τι απολαύσεις θα μπορούσαν να υπάρχουν που θα διαρκέσουν; Δεν δικαιούνται οι αδύνατοι να πιστεύουν ότι κάθε κλεμμένο κομμάτι ευχαρίστησης είναι η δίκαιη πληρωμή τους για την μικρή ζωή τους; Ο θάνατός τους θα πληρώσει το τίμημα για όλα αυτά, είτε απολαμβάνουν τα οφέλη τους είτε όχι. Το τέλος της ζωής πρέπει να έλθει, όπως και αν έχει ξοδευτεί αυτή η ζωή. Και έτσι άδραξε την ευχαρίστηση σε αυτό που περνάει γρήγορα και στο εφήμερο.

8. Αυτές δεν είναι αμαρτίες, αλλά μάρτυρες για την παράξενη πίστη ότι η αμαρτία και ο θάνατος είναι πραγματικοί, και η αθωότητα και η αμαρτία θα τελειώσουν με τον ίδιο τρόπο καταλήγοντας στον τάφο. Εάν αυτό ήταν αληθινό, θα υπήρχε λόγος να παραμένεις ικανοποιημένος αναζητώντας περαστικές χαρές και περιθάλποντας μικρές απολαύσεις όπου μπορείς. Ωστόσο σε αυτή την εικόνα το σώμα δεν γίνεται αντιληπτό σαν ουδέτερο και χωρίς ένα στόχο έμφυτο σε αυτό. Γιατί γίνεται το σύμβολο της κατάκρισης, το σημάδι της ενοχής της οποίας οι επιπτώσεις είναι ακόμα εκεί για να τις δεις, έτσι ώστε να μην μπορείς ποτέ να αρνηθείς την αιτία.

9. Η λειτουργία σου είναι να δείξεις στον αδελφό σου ότι η αμαρτία δεν μπορεί να έχει καμία αιτία. Πόσο ανώφελο πρέπει να είναι να βλέπεις ο ίδιος μια εικόνα της απόδειξης ότι αυτό που είναι η λειτουργία σου δεν μπορεί ποτέ να γίνει! Η εικόνα του Αγίου Πνεύματος δεν αλλάζει το σώμα σε κάτι που δεν είναι. Μόνο απομακρύνει από αυτό όλα τα σημάδια της κατηγορίας και της μομφής. Απεικονισμένο χωρίς σκοπό, δεν φαίνεται ούτε άρρωστο ούτε καλά, ούτε κακό ούτε καλό. Δεν δίνεται έδαφος για να κριθεί με κανέναν τρόπο. Δεν έχει ζωή, αλλά ούτε είναι και νεκρό. Στέκεται χωριστά από όλες τις εμπειρίες της αγάπης ή του φόβου. Για την ώρα δεν μαρτυρά για τίποτα ακόμα, εφόσον ο σκοπός του είναι ανοιχτός, και ο νους ελευθερώνεται πάλι για να επιλέξει το ποιος είναι ο σκοπός του. Τώρα δεν είναι καταδικασμένο, αλλά περιμένει να του δοθεί ένας σκοπός, έτσι ώστε να μπορεί να επιτελέσει την λειτουργία που θα λάβει.

10. Σε αυτό τον κενό χώρο, από τον οποίο ο στόχος της αμαρτίας έχει απομακρυνθεί, ο Ουρανός είναι ελεύθερος να επιστρέψει στην μνήμη. Εδώ η ειρήνη του μπορεί να έλθει, και η τέλεια

θεραπεία να πάρει την θέση του θανάτου. Το σώμα μπορεί να γίνει ένα σημάδι ζωής, μια υπόσχεση λύτρωσης, και μια πνοή αθανασίας για κείνους που αρρώστησαν εισπνέοντας την δυσωδία του θανάτου. Ας είναι η θεραπεία ο σκοπός του. Μετά θα αποστέλλει το μήνυμα που έλαβε, και με την υγεία του και την ομορφιά του θα διακηρύσσει την αλήθεια και την αξία που αντιπροσωπεύει. Ας λάβει την δύναμη να αντιπροσωπεύει μιαν ζωή δίχως τέλος, παντοτινά απρόσβλητη. Και προς τον αδελφό σου το μήνυμα ας είναι, «Δες με ,αδελφέ, στα χέρια σου ζω.»

11. Ο απλός τρόπος για να επιτρέψεις να επιτευχθεί αυτό είναι απλά ο εξής · να μην αφήσεις το σώμα να έχει κανένα σκοπό από το παρελθόν, όταν ήσουν σίγουρος πως ήξερες ότι ο σκοπός του ήταν να ενισχύει την ενοχή. Γιατί αυτό επιμένει ότι η παραμορφωμένη σου εικόνα είναι ένα διαρκές σημάδι αυτού που αντιπροσωπεύει. Αυτό δεν αφήνει κανένα χώρο στον οποίο μια διαφορετική άποψη, ένας άλλος σκοπός, να μπορεί να δοθεί. Εσύ δεν γνωρίζεις τον σκοπό του. Εσύ μόνο ψευδαισθήσεις έδωσες ενός σκοπού σε ένα πράγμα που έφτιαξες για να κρύψεις την λειτουργία σου από τον εαυτό σου. Αυτό το πράγμα χωρίς κάποιο σκοπό δεν μπορεί να κρύψει την λειτουργία που έδωσε το Άγιο Πνεύμα. Άσε, λοιπόν, και τον σκοπό του και την λειτουργία σου να εναρμονιστούν επιτέλους και να ειδωθούν σαν ένα.

II. Ο Φόβος της Θεραπείας

1. Είναι η θεραπεία τρομακτική; Για πολλούς, ναι. Γιατί η κατηγορία είναι ένα εμπόδιο προς την αγάπη, και τα σώματα που έχουν υποστεί βλάβη είναι κατήγοροι. Στέκονται σταθερά στο δρόμο της εμπιστοσύνης και της ειρήνης, διακηρύσσοντας ότι οι αδύναμοι δεν μπορούν να έχουν καμιά εμπιστοσύνη και αυτοί που έχουν υποστεί βλάβη δεν έχουν έρεισμα για την ειρήνη. Ποιος, ενώ έχει πληγωθεί από τον αδελφό του, θα μπορούσε να τον αγαπά και να τον εμπιστευτεί ακόμα; Αυτός έχει επιτεθεί και θα επιτεθεί πάλι. Μην τον προστατεύεις, επειδή το σώμα σου που έχει υποστεί βλάβη σου δείχνει ότι **εσύ** πρέπει να προστατευθείς από αυτόν. Η συγχώρεση μπορεί να είναι μια πράξη ευσπλαχνίας, αλλά όχι αυτό που αρμόζει σ' εκείνον. Μπορεί να τον λυπάσαι για την ενοχή του, αλλά δεν τον αθωνείς. Και αν εσύ του συγχωρέσεις τις παραβάσεις του, το μόνο που κάνεις είναι να προσθέτεις σε όλη την ενοχή που αυτός πραγματικά έχει κερδίσει.

2. Οι μη θεραπευμένοι δεν μπορούν να συγχωρήσουν. Γιατί οι ίδιοι είναι μάρτυρες ότι η συγγνώμη είναι άδικη. Θέλουν να διατηρήσουν τις συνέπειες της ενοχής που παραβλέπουν. Ωστόσο κανείς δεν μπορεί να συγχωρήσει μια αμαρτία που πιστεύει ότι είναι πραγματική. Και ό,τι έχει συνέπειες πρέπει να είναι πραγματικό, γιατί αυτό που έχει κάνει είναι εκεί για να το βλέπεις. Η συγχώρεση δεν είναι οίκτος, ο οποίος δεν ζητά παρά να συγχωρέσει αυτό που πιστεύει ότι είναι η αλήθεια. Το καλό δεν μπορεί **να είναι** η ανταπόδοση για το κακό, γιατί η συγχώρεση δεν εδραιώνει πρώτα την αμαρτία και μετά την συγχωρεί. Ποιος μπορεί να λέει και να εννοεί, «Αδελφέ μου, με έχεις πληγώσει, αλλά ωστόσο, επειδή είμαι ο καλύτερος από τους δυο μας, σε συγχωρώ που με πλήγωσες.» Η συγχώρεσή του και η πληγή σου δε μπορούν να συνυπάρχουν. Το ένα αρνείται το άλλο και το διαψεύδει.

3. Το να επιβεβαιώνεις την αμαρτία και ωστόσο να την συγχωρείς είναι ένα παράδοξο που η λογική δεν μπορεί να δει. Γιατί υποστηρίζει ότι αυτό που έχει γίνει σε σένα δεν αξίζει συγχώρεση. Και δίνοντάς την, παραχωρείς στον αδελφό σου έλεος αλλά διατηρείς την απόδειξη ότι αυτός δεν είναι πραγματικά αθώος. Οι ασθενείς παραμένουν κατήγοροι. Δεν μπορούν να συγχωρήσουν τους αδελφούς τους ούτε και τους εαυτούς τους. Γιατί κανείς στον οποίο αναπαύεται η αληθινή συγχώρεση δε μπορεί να υποφέρει. Αυτός δε κρατά την απόδειξη της αμαρτίας μπροστά στο πρόσωπο του αδελφού του. Κι έτσι πρέπει να την έχει παραβλέψει και να την έχει αφαιρέσει και μπροστά από το δικό του πρόσωπο. Η συγχώρεση δεν μπορεί να είναι για τον ένα και όχι για τον άλλον. Εκείνος που συγχωρεί θεραπεύεται. Και στην θεραπεία του βρίσκεται η απόδειξη ότι έχει αληθινά συγχωρέσει, και δεν διατηρεί κάποιο ίχνος καταδίκης που να θέλει ακόμα να κρατήσει ενάντια στον εαυτό του ή σε οποιοδήποτε ζωντανό πράγμα.

4. Η συγχώρεση δεν είναι πραγματική εκτός κι αν φέρνει θεραπεία στον αδελφό σου και σε σένα. Πρέπει να βεβαιώσεις ότι οι αμαρτίες του δεν έχουν επίδραση πάνω σου για να δείξεις ότι δεν είναι αληθινές. Ειδάλλως πώς θα μπορούσε να είναι

αθώς; Και πώς θα μπορούσε η αθωότητά του να δικαιωθεί εκτός κι αν οι αμαρτίες του δεν είχαν επίδραση για να εγγυηθούν την ενοχή; Οι αμαρτίες είναι πέρα από την συγχώρεση μόνο επειδή θα περιλάμβαναν αποτελέσματα που δεν μπορούν να καταργηθούν και να παραβλεφθούν ολοκληρωτικά. Στην κατάργησή τους βρίσκεται η απόδειξη ότι είναι απλώς σφάλματα. Άσε τον εαυτό σου να θεραπευτεί ώστε να μπορέσεις να συγχωρέσεις, προσφέροντας την σωτηρία στον αδελφό σου και στον εαυτό σου.

5. Ένα σώμα που έχει υποστεί βλάβη δείχνει ότι ο νους δεν έχει θεραπευτεί. Ένα θαύμα θεραπείας αποδεικνύει ότι ο διαχωρισμός είναι χωρίς αποτέλεσμα. Αυτό που θα ήθελες να αποδείξεις σε αυτόν θα το πιστεύεις. Η δύναμη της μαρτυρίας έρχεται από την πίστη σου. Και οτιδήποτε λες ή κάνεις ή σκέφτεσαι απλά επιβεβαιώνει αυτό που του διδάσκεις. Το σώμα σου μπορεί να γίνει το μέσο για να διδάξεις ότι ποτέ δεν έχει υποφέρει πόνο εξαιτίας εκείνου. Και με την θεραπεία του μπορεί να προσφέρει σε αυτόν σιωπηλή μαρτυρία για την αθωότητά του. Αυτή είναι η μαρτυρία που μπορεί να μιλά με δύναμη μεγαλύτερη από χίλιες γλώσσες. Γιατί εδώ η συγχώρεσή του αποδεικνύεται σε αυτόν.

6. Ένα θαύμα δεν μπορεί να προσφέρει τίποτα λιγότερο σε αυτόν από ό,τι έχει δώσει σε σένα. Έτσι και η θεραπεία σου δείχνει ότι ο νους σου έχει θεραπευτεί, και έχει συγχωρέσει αυτό που εκείνος δεν έκανε. Κι έτσι αυτός πείθεται ότι η αθωότητά του ποτέ δεν χάθηκε, και ότι θεραπεύτηκε μαζί σου. Έτσι το θαύμα καταργεί όλα τα πράγματα που ο κόσμος βεβαιώνει ότι ποτέ δεν μπορούν να καταργηθούν. Και η απελπισία και ο θάνατος πρέπει να εξαφανιστούν μπροστά στο αρχαίο σάλπισμα της ζωής. Αυτό το κάλεσμα έχει δύναμη πολύ μεγαλύτερη από την αδύναμη και αξιολύπητη κραυγή του θανάτου και της ενοχής. Το αρχαίο κάλεσμα του Πατέρα προς τον Υιό Του, και του Υιού προς τον δικό Του, θα είναι η τελευταία σάλπιγγα που ο κόσμος ποτέ θα ακούσει. Αδελφέ, δεν υπάρχει θάνατος. Κι αυτό θα μάθεις όταν θα επιθυμείς μόνο να δείξεις στον αδελφό σου ότι δεν έχεις καμιά πληγή από αυτόν. Αυτός νομίζει ότι το αίμα σου είναι επάνω στα χέρια του, κι έτσι στέκει καταδικασμένος. Ωστόσο σου έχει δοθεί να του δείξεις, με την θεραπεία σου, ότι η ενοχή του δεν είναι παρά το κατασκεύασμα ενός παράλογου ονείρου.

7. Πόσο δίκαια είναι τα θαύματα! Γιατί χορηγούν ένα ισότιμο δώρο πλήρους απαλλαγής από την ενοχή στον αδελφό σου και σε σένα. Η θεραπεία σου τον γλυτώνει από τον πόνο όπως και σένα, και θεραπεύεσαι επειδή ευχήθηκες να είναι κι αυτός καλά. Αυτός είναι ο νόμος που το θαύμα υπακούει · ότι η θεραπεία δε βλέπει καθόλου ιδιαιτερότητα. Δεν έρχεται από οίκτο αλλά από αγάπη. Και η αγάπη θα αποδεικνύει ότι κάθε ταλαιπωρία δεν είναι παρά μια μάταιη φαντασίωση, μια παράλογη επιθυμία χωρίς επιπτώσεις. Η υγεία σου είναι αποτέλεσμα της επιθυμίας σου να δεις τον αδελφό σου χωρίς αίμα πάνω στα χέρια του, και χωρίς καμιά ενοχή να βαραίνει την καρδιά του με την απόδειξη της αμαρτίας. Και αυτό που επιθυμείς σου δίδεται να το δεις.

8. Το «τίμημα» της γαλήνης σου είναι δικό του. Αυτή είναι η «τιμή» που το Άγιο Πνεύμα και ο κόσμος ερμηνεύουν διαφορετικά. Ο κόσμος το αντιλαμβάνεται σαν μια δήλωση του «γεγονότος» ότι η σωτηρία σου θυσιάζει την δική του. Το Άγιο Πνεύμα γνωρίζει ότι η θεραπεία σου είναι ο μάρτυρας για την δική του, και δεν μπορεί να είναι καθόλου ξεχωριστή από τη δική του. Για όσο καιρό αυτός θα συναινεί να υποφέρει, εσύ θα είσαι αθεράπευτος. Ωστόσο μπορείς να του δείξεις ότι η ταλαιπωρία του είναι άσκοπη και εντελώς χωρίς αιτία. Δείξε του την δική σου θεραπεία, και δεν θα συναινεί πια να υποφέρει. Γιατί η αθωότητά του έχει εδραιωθεί στην όρασή σου και στην δική του. Και το γέλιο θα αντικαταστήσει τους αναστεναγμούς σου, επειδή ο Υιός του Θεού θυμήθηκε ότι **είναι** ο Υιός του Θεού.

9. Ποιος, λοιπόν, φοβάται την θεραπεία; Μόνο εκείνοι που βλέπουν τη θυσία και τον πόνο του αδελφού τους να αντιπροσωπεύουν τη δική τους γαλήνη. Η ανικανότητά και η αδυναμία τους αντιπροσωπεύουν το έρεισμα επάνω στο οποίο στηρίζουν τη δικαίωση του πόνου του. Το συνεχές κέντρισμα της ενοχής από το οποίο υποφέρει, υπηρετεί στο να αποδείξει ότι αυτός είναι σκλάβος, αλλά αυτοί είναι ελεύθεροι. Ο συνεχής πόνος που υποφέρουν δείχνει ότι αυτοί είναι ελεύθεροι **επειδή** τον κρατούν δέσμιο. Και η αρρώστια είναι επιθυμητή για να αποτρέψει μια μετατόπιση της ισορροπίας στην θυσία. Πώς θα μπορούσε το Άγιο Πνεύμα να αποτραπεί από την λογική έστω και για μια στιγμή, κι ακόμα λιγότερο, με ένα επιχείρημα για την ασθένεια σαν αυτό; Και χρειάζεται η θεραπεία σου να καθυστερήσει επειδή εσύ σταμάτησες για να ακούσεις την παράνοια;

10. Η διόρθωση δεν είναι δική σου λειτουργία. Ανήκει στον Ένα ο Οποίος γνωρίζει από δικαιοσύνη, όχι από ενοχή. Εάν αναλάβεις εσύ τον ρόλο της διόρθωσης, χάνεις την λειτουργία της συγχώρεσης. Κανείς δεν μπορεί να συγχωρέσει μέχρι να μάθει ότι η διόρθωση είναι μόνο για

να συγχωρεί, και ποτέ για να κατηγορεί. Μόνος, δεν μπορείς να δεις ότι είναι το ίδιο, επομένως η διόρθωση δεν είναι από σένα. Ταυτότητα και λειτουργία είναι το ίδιο, και με την λειτουργία σου γνωρίζεις τον εαυτό σου. Κι έτσι, αν συγχέεις την λειτουργία σου με την λειτουργία Ενός Άλλου, πρέπει να βρίσκεσαι σε σύγχυση για τον εαυτό σου και για το ποιος είσαι. Τι άλλο είναι ο διαχωρισμός εκτός από μια επιθυμία να πάρεις την λειτουργία του Θεού από Αυτόν και να αρνηθείς ότι είναι δική Του; Ωστόσο εάν δεν είναι δική Του δεν είναι ούτε δική σου, διότι χάνεις αυτό που θέλεις να αφαιρέσεις.

11. Σε ένα διχασμένο νου, η ταυτότητα πρέπει να φαίνεται ότι είναι διαιρεμένη. Ούτε μπορεί κάποιος να αντιληφθεί μια ενοποιημένη λειτουργία που να έχει συγκρουόμενους σκοπούς και διαφορετικά αποτελέσματα. Η διόρθωση, για ένα νου τόσο διχασμένο, πρέπει να είναι ένας τρόπος για να τιμωρείς κάποιον άλλο για τις αμαρτίες που νομίζεις ότι είναι δικές σου. Και έτσι γίνεται το θύμα σου, όχι αδελφός σου, διαφορετικός από εσένα στο ότι είναι περισσότερο ένοχος, άρα χρειάζεται την δική σου διόρθωση, εφόσον εσύ είσαι πιο αθώος από αυτόν. Αυτό διαχωρίζει την λειτουργία του από την δική σου, και δίνει και στους δυο σας έναν διαφορετικό ρόλο. Και έτσι δε μπορείτε να γίνεται αντιληπτοί σαν ένας, και με μια λειτουργία που θα σήμαινε μια μοιρασμένη ταυτότητα με μόνο ένα σκοπό.

12. Η διόρθωση που θα έκανες **εσύ** πρέπει να διαχωρίζει, επειδή αυτή είναι η λειτουργία που δίνεται **από** εσένα. Όταν αντιληφθείς ότι η διόρθωση είναι το ίδιο με τη συγνώμη, τότε επίσης θα γνωρίζεις ότι ο Νους του Αγίου Πνεύματος και ο δικός σου είναι Ένα. Κι έτσι βρίσκεις την δική σου ταυτότητα. Ωστόσο πρέπει Αυτό να εργαστεί με ό,τι Του δίνεται, κι εσύ Του παραχωρείς μόνο τον μισό από τον νου σου. Επομένως Αυτό αντιπροσωπεύει τον άλλο μισό, και φαίνεται ότι έχει ένα διαφορετικό σκοπό από αυτόν που εσύ περιθάλπεις, και που νομίζεις ότι είναι δικός σου. Έτσι η λειτουργία σου φαίνεται διχασμένη, με την μισή σε αντίθεση με την άλλη μισή. Και αυτά τα δυο μισά παρουσιάζονται να αντιπροσωπεύουν ένα διχασμό μέσα σε έναν εαυτό που τον αντιλαμβάνεσαι σαν δυο.

13. Αναλογίσου το πώς αυτή η αντίληψη για τον εαυτό σου πρέπει να επεκταθεί, και μην παραβλέπεις το γεγονός ότι κάθε σκέψη επεκτείνεται επειδή αυτός είναι ο σκοπός της, όντας αυτό που είναι πραγματικά. Αντιλαμβανόμενος τον εαυτό ως δυο, έρχεται η απαραίτητη άποψη μιας λειτουργίας διχασμένης μεταξύ των δυο. Και αυτό που θέλεις να διορθώσεις είναι μόνο το μισό λάθος, το οποίο νομίζεις ότι είναι ολόκληρο. Του αδελφού σου οι αμαρτίες γίνονται ο κεντρικός στόχος για διόρθωση, από φόβο μήπως τα λάθη σου και τα δικά του φανούν σαν ένα. Τα δικά σου είναι λάθη, αλλά τα δικά του είναι αμαρτίες και όχι τα ίδια με τα δικά σου. Οι δικές του αξίζουν την τιμωρία, ενώ τα δικά σου, είναι δίκαιο να παραβλεφθούν.

14. Σύμφωνα με αυτή την ερμηνεία της διόρθωσης, τα δικά σου τα λάθη ούτε καν θα τα βλέπεις. Η εστίαση της διόρθωσης έχει τοποθετηθεί έξω από τον εαυτό σου, πάνω σε κάποιον που δεν μπορεί να γίνει μέρος δικό σου όσο διαρκεί αυτή η αντίληψη. Ό,τι είναι καταδικασμένο ποτέ δεν μπορεί να επιστρέψει στον κατηγορό του, ο οποίος το είχε μισήσει, κι εξακολουθεί να το μισεί ως σύμβολο του φόβου του. Αυτός είναι ο αδελφός σου, το επίκεντρο του μίσους σου, ανάξιος να είναι μέρος από σένα κι έτσι έξω από τον εαυτό σου · το άλλο μισό που το αρνείσαι. Και μόνο ό,τι έχει απομείνει χωρίς την δική του παρουσία γίνεται αντιληπτό ως όλο αυτό που είσαι. Σε αυτό το υπόλοιπο μισό το Άγιο Πνεύμα πρέπει να αντιπροσωπεύει το άλλο μισό μέχρι εσύ να αναγνωρίσεις ότι αυτό **είναι** το άλλο μισό. Και αυτό το Άγιο Πνεύμα το κάνει δίνοντας σε σένα και σε αυτόν μια λειτουργία που είναι μία, όχι διαφορετική.

15. Η διόρθωση είναι η λειτουργία που δίδεται και στους δυο, αλλά όχι μόνο στον έναν από τους δύο. Και όταν εκπληρώνεται μοιρασμένη, πρέπει να διορθώνει σφάλματα σε σένα και σ' αυτόν. Δεν μπορεί να αφήνει σφάλματα αθεράπευτα στον ένα και να απελευθερώνει τον άλλο. Αυτός είναι ένας διαιρεμένος σκοπός, ο οποίος δεν μπορεί να μοιραστεί, και έτσι δεν μπορεί να είναι ο στόχος που το Άγιο Πνεύμα βλέπει ως δικό Του. Και μπορείς να είσαι ήσυχος με την βεβαιότητα ότι Αυτό δεν θα εκπληρώσει μια λειτουργία που δεν την βλέπει και δεν αναγνωρίζει ως δική Του. Γιατί μόνο έτσι θα μπορεί να διατηρήσει την δική σου άθικτη, παρά τις χωριστικές σου απόψεις για το τι είναι η λειτουργία σου. Εάν Αυτό υποστήριζε μια διχασμένη λειτουργία, θα ήσουν χαμένος πράγματι. Η ανικανότητά Του να δει τον στόχο Του διχασμένο και ξεχωριστό για σένα και γι' αυτόν, διαφυλάττει εσένα από την επίγνωσή μιας λειτουργίας όχι δική σου. Και έτσι η θεραπεία δίνεται σε σένα και σ' αυτόν.

16. Η διόρθωση πρέπει να αφεθεί στον Ένα ο Οποίος γνωρίζει ότι διόρθωση και συγχώρεση είναι το ίδιο. Με τον μισό νου αυτό δεν είναι κατανοητό. Άφησε, λοιπόν, τη διόρθωση στο Νου που

είναι ενωμένος, λειτουργώντας σαν ένα γιατί δεν είναι ο σκοπός του διχασμένος, και αντιλαμβάνεται μία και μόνο λειτουργία σαν δική του. Εδώ του δίνεται μια λειτουργία που γίνεται αντιληπτή σαν δική Του, και όχι χωριστή από αυτή που ο Δότης του κατέχει, **επειδή** έχει μοιραστεί. Στην αποδοχή αυτής της λειτουργίας από το Άγιο Πνεύμα βρίσκεται το μέσον δια του οποίου ο νους σου ενοποιείται. Ο μοναδικός Του σκοπός ενώνει τα δυο σου μισά που τα αντιλαμβάνεσαι σαν χωρισμένα. Και το κάθε ένα συγχωρεί το άλλο, έτσι ώστε να μπορέσει να αποδεχτεί το άλλο μισό σαν δικό του μέρος.

III. Πέρα από όλα τα Σύμβολα.

1. Η δύναμη δεν μπορεί να εναντιώνεται. Γιατί η εναντίωση θα την αδυνατούσε, και μια αδύναμη δύναμη είναι αντίφαση σαν έννοια. Η εξασθενημένη δύναμη είναι χωρίς νόημα, και η δύναμη που χρησιμοποιείται για να εξασθενεί χρησιμοποιείται για να περιορίζει. Επομένως πρέπει να είναι περιορισμένη και αδύναμη, γιατί αυτός είναι ο σκοπός της. Η δύναμη είναι χωρίς αντίσταση, για να είναι ο εαυτός της. Καμία αδυναμία δεν μπορεί να εισβάλει σε αυτή χωρίς να την αλλάξει σε κάτι που δεν είναι. Το να εξασθενείς είναι να περιορίζεις, και να επιβάλλεις ένα αντίθετο που αντικρούει την ιδέα στην οποία επιτίθεται. Και με αυτό ενώνεται με την ιδέα που είναι κάτι που εκείνο δεν είναι, και το κάνει ακατανόητο. Ποιος μπορεί να καταλάβει μια διπλή έννοια, όπως «αδύναμη δύναμη» ή «μισητή αγάπη»;

2. Έχεις αποφασίσει ότι ο αδελφός σου είναι ένα σύμβολο για μια «μισητή αγάπη», μια «αδύναμη δύναμη», και πάνω απ' όλα, ένας «ζωντανός θάνατος.» Κι έτσι δεν έχει κανένα νόημα για σένα, γιατί αντιπροσωπεύει κάτι που δεν έχει νόημα. Αυτός απεικονίζει μια διπλή σκέψη, όπου η μισή ακυρώνεται από την άλλη μισή. Ωστόσο ακόμα και αυτό σύντομα αντικρούεται από το άλλο μισό που ακύρωσε, έτσι και τα δυο εξαφανίζονται. Και τώρα αυτός αντιπροσωπεύει το τίποτα. Σύμβολα τα οποία αντιπροσωπεύουν μόνο ιδέες που δεν μπορούν να υπάρχουν πρέπει να αντιπροσωπεύουν τον κενό χώρο και την ανυπαρξία. Ωστόσο η ανυπαρξία και ο κενός χώρος δεν μπορούν να είναι παρεμβάσεις. Αυτό που μπορεί να παρέμβει στην επίγνωση της πραγματικότητας είναι η πίστη ότι κάτι υπάρχει εκεί.

3. Η εικόνα του αδελφού σου που βλέπεις δεν σημαίνει τίποτα. Δεν υπάρχει τίποτα να επιτεθείς ή να αρνηθείς · να αγαπήσεις ή να μισήσεις ή να του χαρίσεις δύναμη ή να το δεις σαν αδύναμο. Η εικόνα έχει ακυρωθεί εντελώς, επειδή συμβολίζει μια αντίφαση που ακύρωσε την σκέψη που αντιπροσωπεύει. Κι έτσι η εικόνα δεν έχει καμία απολύτως αιτία. Ποιος μπορεί να αντιληφθεί αποτέλεσμα χωρίς κάποια αιτία; Τι άλλο μπορεί να είναι το αναίτιο εκτός από τίποτα; Η εικόνα του αδελφού σου που βλέπεις είναι εντελώς απούσα και δεν έχει ποτέ υπάρξει. Ας αναγνωριστεί, λοιπόν, ο άδειος χώρος που καταλαμβάνει σαν κενός, και ο χρόνος που αφιερώθηκε στην παρατήρησή της ας γίνει αντιληπτός ως άσκοπος, ως χρόνος κενός.

4. Ένας άδειος χώρος που δεν φαίνεται σαν γεμάτος, ένα αχρησιμοποίητο διάκενο του χρόνου που δεν φαίνεται ξοδεμένο και εντελώς κατειλημμένο, γίνεται μια σιωπηλή πρόσκληση στην αλήθεια να εισέλθει, και να νιώσει ότι είναι σπίτι της. Καμία προετοιμασία δε μπορεί να γίνει που θα ενδυνάμωνε την πραγματική έκκληση της πρόσκλησης. Γιατί αυτό που αφήνεις κενό ο Θεός θα το γεμίσει, και όπου είναι Αυτός εκεί πρέπει να διαμένει και η αλήθεια. Η μη εξασθενημένη δύναμη, χωρίς κανένα αντίθετο, είναι αυτό που είναι η δημιουργία. Γι αυτό δεν υπάρχουν σύμβολα. Τίποτα δεν δείχνει πέρα από την αλήθεια, γιατί τί μπορεί να

αντέξει περισσότερο από το αυτό που είναι τα πάντα; Ωστόσο η αληθινή κατάργηση πρέπει να είναι καλοπροαίρετη. Και έτσι η πρώτη αντικατάσταση της δικής σου εικόνας είναι με μια άλλη εικόνα διαφορετικού είδους.

5. Όπως το τίποτα δεν μπορεί να απεικονιστεί, έτσι δεν υπάρχει κανένα σύμβολο για την ολότητα. Η πραγματικότητα γίνεται τελικά γνωστή χωρίς μορφή, χωρίς εικόνα και αθέατη. Η συγχώρεση δεν είναι ακόμα μια δύναμη γνωστή ως εντελώς ελεύθερη από περιορισμούς. Ωστόσο δεν θέτει περιορισμούς που έχεις επιλέξει να επιβάλλεις. Η συγχώρεση είναι το μέσον με το οποίο η αλήθεια αντιπροσωπεύεται προσωρινά. Αφήνει το Άγιο Πνεύμα να κάνει την ανταλλαγή των εικόνων δυνατή, μέχρι τον καιρό που τα βοηθήματα να είναι χωρίς νόημα και η μάθηση να έχει επιτευχθεί. Κανένα μαθησιακό βοήθημα δεν έχει χρησιμότητα που να μπορεί να επεκταθεί πέρα από τον σκοπό της μάθησης. Όταν ο σκοπός της έχει επιτευχθεί είναι δίχως λειτουργία. Ωστόσο στο

διάστημα της μάθησης έχει μια χρήση που τώρα την φοβάσαι , αλλά ωστόσο θα την αγαπήσεις.

6. Η εικόνα του αδελφού σου που σου δόθηκε για να καταλάβει τον χώρο που τόσο πρόσφατα έμεινε ελεύθερος και κενός δεν θα χρειαστεί καμία υπεράσπιση κανενός είδους. Γιατί εσύ θα της δείξεις πολύ μεγάλη προτίμηση. Ούτε θα καθυστερήσεις στιγμή για να αποφασίσεις ότι είναι η μόνη που θέλεις. Δεν αντιπροσωπεύει διπλές έννοιες. Αν και είναι η μισή εικόνα και είναι ανολοκλήρωτη, μέσα της είναι η ίδια. Το άλλο μισό αυτού που αντιπροσωπεύει παραμένει άγνωστο, αλλά δεν είναι ακυρωμένο. Κι έτσι ο Θεός αφήνεται ελεύθερος να κάνει το τελικό βήμα ο Ίδιος. Γι αυτό δεν χρειάζεσαι εικόνες ούτε μαθησιακά βοηθήματα. Και αυτό που τελικά θα πάρει τη θέση κάθε μαθησιακού βοηθήματος απλά θα είναι.

7. Η συγχώρεση εξαφανίζεται και τα σύμβολα ξεθωριάζουν, και τίποτα από όσα τα μάτια έχουν ποτέ δει ή τα αφτιά έχουν ακούσει δεν παραμένει για να γίνει αντιληπτό. Μια δύναμη εντελώς απεριόριστη έχει έλθει, όχι για να καταστρέψει, αλλά για να λάβει αυτά που της ανήκουν. Δεν υπάρχει επιλογή λειτουργίας πουθενά. Την επιλογή που φοβάσαι να χάσεις ποτέ δεν την είχες. Ωστόσο μόνο αυτό φαίνεται να επεμβαίνει με απεριόριστη δύναμη και μοναδικές σκέψεις, ολοκληρωμένο και ευτυχισμένο, χωρίς αντίθετο. Δεν γνωρίζεις την ειρήνη της δύναμης που δεν αντιτίθεται σε τίποτα. Ωστόσο κανένα άλλο είδος δεν μπορεί καθόλου να υπάρχει. Καλωσόρισε τη δύναμη πέρα από την συγχώρεση, και πέρα από τον κόσμο των συμβόλων και των περιορισμών. Αυτός απλά θα είναι, κι έτσι Αυτός απλά είναι.

IV. Η Σιωπηλή Απάντηση

1. Στη σιωπή όλα τα πράγματα παίρνουν απάντηση, και κάθε πρόβλημα λύνεται ήσυχα. Στην σύγκρουση δεν μπορεί να υπάρξει απάντηση ούτε επίλυση, γιατί ο σκοπός της είναι να κάνει κάθε επίλυση αδύνατη, και να εξασφαλίσει ότι καμία απάντηση δεν θα είναι απλή. Ένα πρόβλημα τοποθετημένο στην σύγκρουση δεν έχει απάντηση, γιατί το βλέπεις με διαφορετικούς τρόπους. Και ό,τι θα είναι απάντηση από την μία άποψη δεν θα είναι απάντηση κάτω από ένα διαφορετικό φως. Εσύ **βρίσκεσαι** σε σύγκρουση. Επομένως πρέπει να είναι ξεκάθαρο ότι δε μπορείς να απαντήσεις καθόλου σε τίποτα, γιατί η σύγκρουση δεν έχει περιορισμένα αποτελέσματα. Ωστόσο εάν ο Θεός έδωσε μια απάντηση πρέπει να υπάρχει ένας τρόπος με τον οποίο τα προβλήματά σου επιλύονται, γιατί αυτό που θέλει Αυτός έχει ήδη γίνει.

2. Επομένως, ο χρόνος δεν εμπλέκεται και κάθε πρόβλημα μπορεί να απαντηθεί **τώρα**. Ωστόσο πρέπει επίσης να ισχύει ότι, στην κατάσταση που βρίσκεται ο νους σου, η λύση είναι αδύνατη. Επομένως, ο Θεός πρέπει να σου έχει δώσει έναν άλλο τρόπο για να φτάσεις σε μια άλλη κατάσταση του νου όπου η απάντηση είναι ήδη εκεί. Αυτή είναι η άγια στιγμή. Εδώ είναι που πρέπει να φέρεις και να αφήσεις όλα σου τα προβλήματα. Εδώ ανήκουν, γιατί εδώ είναι η απάντησή τους. Κι εκεί όπου βρίσκεται η απάντησή του, το πρόβλημα πρέπει να είναι απλό και να λύνεται εύκολα. Το να επιχειρείς να λύσεις ένα πρόβλημα εκεί όπου δεν μπορεί να υπάρχει η απάντηση πρέπει να είναι μάταιο .

3. Μην προσπαθείς να λύσεις κανένα πρόβλημα παρά μόνο μέσα στην ασφάλεια της άγιας στιγμής. Γιατί εκεί το πρόβλημα **θα** απαντηθεί και θα λυθεί. Έξω από εκεί δεν θα υπάρξει λύση, γιατί δεν υπάρχει απάντηση που θα μπορούσε να βρίσκεται εκεί. Πουθενά εκεί έξω δεν γίνεται ούτε μία απλή ερώτηση. Ο κόσμος μόνο μπορεί να κάνει μια διπλή ερώτηση. Μια ερώτηση με πολλές απαντήσεις δε μπορεί να έχει καμία απάντηση. Καμία δεν θα είναι η κατάλληλη. Δεν κάνει μια ερώτηση για να απαντηθεί, αλλά μόνο για να εκθέσει την άποψή του ξανά.

4. Όλες οι ερωτήσεις που γίνονται μέσα σε αυτόν τον κόσμο δεν είναι παρά ένας τρόπος οπτικής,

όχι μια ερώτηση που ρωτιέται. Μια ερώτηση που γίνεται με μίσος δεν μπορεί να απαντηθεί, γιατί είναι από μόνη της απάντηση. Μια διπλή ερώτηση ρωτάει και απαντάει, και οι δύο επιβεβαιώνοντας το ίδιο πράγμα σε διαφορετική μορφή. Ο κόσμος δεν κάνει παρά μία ερώτηση. Είναι αυτή : «Από αυτές τις ψευδαισθήσεις, ποια **είναι** αληθινή; Ποιες εξασφαλίζουν την ειρήνη και προσφέρουν χαρά; Και ποιες μπορούν να φέρουν την διαφυγή από όλο τον πόνο από τον οποίο είναι κατασκευασμένος αυτός ο κόσμος;» Όποια μορφή κι αν πάρει η ερώτηση, ο σκοπός της είναι ο ίδιος. Ζητάει μόνο να εδραιώσει την αμαρτία σαν αληθινή, και απαντάει με την μορφή προτίμησης. «Ποιά αμαρτία προτιμάς; Αυτή είναι η μία που πρέπει να επιλέξεις. Οι άλλες δεν είναι αληθινές. Τι μπορεί να αποκτήσει το σώμα που θα το ήθελες περισσότερο από όλα τα άλλα; Αυτό είναι ο υπηρέτης σου και επίσης ο φίλος σου. Αλλά πες του τι θέλεις, και θα σε υπηρετήσει όμορφα και καλά.» Και αυτή δεν είναι μια ερώτηση, γιατί σου λέει το τι θέλεις και που να πας γι αυτό. Δεν αφήνει χώρο για να ρωτήσεις για τα πιστεύω του, εκτός του ότι αυτό που δηλώνει παίρνει τη μορφή ερώτησης.

5. Μια δήθεν ερώτηση δεν έχει απάντηση. Υπαγορεύει μιαν απάντηση έστω κι αν ρωτά. Άρα όλες οι ερωτήσεις μέσα στον κόσμο είναι μια μορφή προπαγάνδας για τον κόσμο. Ακριβώς όπως του σώματος οι μαρτυρίες δεν είναι παρά μόνο οι αισθήσεις μέσα από το ίδιο το σώμα, έτσι είναι και οι απαντήσεις στις ερωτήσεις του κόσμου που περιέχονται μέσα στις ερωτήσεις που γίνονται. Εκεί όπου οι απαντήσεις αντιπροσωπεύουν τις ερωτήσεις, δεν προσθέτουν τίποτα νέο και τίποτα δεν έχει μαθευτεί. Μια ειλικρινής ερώτηση είναι ένα μαθησιακό εργαλείο που ρωτάει για κάτι που δεν γνωρίζεις. Δεν βάζει προϋποθέσεις για την απάντηση, αλλά απλά ρωτάει ποια θα έπρεπε να είναι η απάντηση. Αλλά κανείς σε κατάσταση σύγκρουσης δεν είναι ελεύθερος να κάνει αυτήν την ερώτηση, γιατί δεν **θέλει** μια έντιμη απάντηση όπου η σύγκρουση τελειώνει.

6. Μόνο μέσα σε μια άγια στιγμή μπορεί μια ειλικρινής ερώτηση να γίνει με εντιμότητα. Και από τη σημασία της ερώτησης έρχεται και το νόημα της απάντησης. Εδώ είναι δυνατό να διαχωρίσεις τις επιθυμίες σου από την απάντηση, έτσι ώστε να μπορέσει να σου δοθεί και να γίνει επίσης αποδεκτή. Η απάντηση παρέχεται παντού. Ωστόσο μόνο εδώ είναι που μπορεί να ακουστεί. Μια έντιμη απάντηση δεν ζητάει θυσίες γιατί απαντάει σε ερωτήσεις που έγιναν αληθινά. Οι ερωτήσεις του κόσμου δεν ρωτούν παρά από ποιον απαιτείται η θυσία, και δεν ρωτούν εάν η θυσία έχει κανένα απολύτως νόημα. Κι έτσι, εκτός κι αν η απάντηση λέει «από ποιον,» θα παραμείνει μη αναγνωρισμένη, χωρίς να ακουστεί, και έτσι η ερώτηση διατηρείται άθικτη γιατί έδωσε απάντηση στον εαυτό της. Η άγια στιγμή είναι το ενδιάμεσο διάστημα στο οποίο ο νους είναι αρκετά ακίνητος για να ακούσει μιαν απάντηση που δεν εμπεριέχεται μέσα στην ερώτηση που έκανε. Προσφέρει κάτι καινούργιο και διαφορετικό από την ερώτηση. Πώς θα μπορούσε να απαντηθεί αν μόνο επαναλάμβανε τον εαυτό της;

7. Επομένως, μην προσπαθείς να λύσεις κανένα πρόβλημα σε ένα κόσμο από τον οποίο η απάντηση έχει αποκλειστεί. Αλλά φέρε το πρόβλημα στο μόνο μέρος που κρατά στοργικά την απάντηση για σένα. Εδώ βρίσκονται οι απαντήσεις που θα λύσουν τα προβλήματά σου γιατί στέκονται χωριστά από αυτά, και βλέπουν τι μπορεί να απαντηθεί · ποια **είναι** η ερώτηση. Μέσα στον κόσμο οι απαντήσεις απλώς αναδεικνύουν μιαν άλλη ερώτηση, αν και αφήνουν την πρώτη αναπάντητη. Στην άγια στιγμή, μπορείς να φέρεις την ερώτηση στην απάντηση, και να λάβεις την απάντηση που φτιάχτηκε για σένα.

V. Το Θεραπευτικό Παράδειγμα

1. Ο μόνος τρόπος για να θεραπεύσεις είναι να θεραπευτείς. Το θαύμα επεκτείνεται χωρίς την βοήθειά σου, αλλά εσύ είσαι απαραίτητος για να μπορέσει ν' αρχίσει. Αποδέξου το θαύμα της θεραπείας, και αυτό θα προχωρήσει εξαιτίας αυτού που είναι. Είναι φύση του να επεκτείνεται από την στιγμή που γεννιέται. Και γεννιέται τη στιγμή που προσφέρεται και λαμβάνεται. Κανείς δεν μπορεί να ζητήσει σε κάποιον άλλο να θεραπευτεί. Αλλά μπορεί να αφήσει τον **εαυτό του** να θεραπευτεί, κι έτσι να προσφέρει στον άλλο αυτό που έχει λάβει. Ποιος μπορεί να χαρίσει σε κάποιον άλλο κάτι που δεν έχει; Και ποιος μπορεί να μοιραστεί αυτό που αρνείται στον εαυτό του; Το Άγιο Πνεύμα μιλάει σε **σένα**. Δεν μιλάει σε κάποιον άλλο. Ωστόσο με το να Το ακούσεις η Φωνή Του επεκτείνεται, διότι εσύ έχεις αποδεχτεί αυτό που λέει.

2. Η υγεία είναι ο μάρτυρας της υγείας. Για όσο καιρό είναι απιστοποιήτη, παραμένει χωρίς να πείθει. Μόνο όταν έχει εκδηλωθεί αποδεικνύεται, και παρέχει έναν μάρτυρα που σε υποχρεώνει να την πιστέψεις. Κανείς δεν θεραπεύεται μέσω διπλών μηνυμάτων. Αν η μόνη σου επιθυμία είναι να θεραπευτείς, θα θεραπευτείς. Ο μοναδικός σου σκοπός το κάνει αυτό δυνατό. Αλλά εάν φοβάσαι την θεραπεία, τότε αυτή δεν μπορεί να έλθει μέσα από σένα. Το μόνο πράγμα που χρειάζεται για να γίνει μια θεραπεία είναι η απουσία του φόβου. Οι φοβισμένοι δεν θεραπεύονται ούτε μπορούν να θεραπεύουν. Αυτό δεν σημαίνει ότι πρέπει η σύγκρουση να φύγει για πάντα από το νου σου για να θεραπευτείς. Γιατί εάν έφευγε, τότε δεν θα υπήρχε ανάγκη για θεραπεία. Σημαίνει όμως, έστω μόνο για μια στιγμή, ότι πρέπει να αγαπήσεις χωρίς επίθεση. Μια στιγμή είναι αρκετή. Τα θαύματα δε υπηρετούν τον χρόνο.

3. Η άγια στιγμή είναι ο τόπος που διαμένει το θαύμα. Από εκεί, το κάθε ένα γεννιέται σε αυτό τον κόσμο σαν μάρτυρας για μια κατάσταση του νου που έχει υπερβεί τη σύγκρουση, κι έχει φτάσει στην ειρήνη. Μεταφέρει ανακούφιση από τον τόπο της ειρήνης στο πεδίο της μάχης, και δείχνει ότι ο πόλεμος δεν έχει επιπτώσεις. Γιατί όλες οι πληγές που ο πόλεμος επιδίωξε να φέρει, τα κατεστραμμένα σώματα και τα θρυμματισμένα μέλη τους, οι κραυγές ετοιμοθάνατων και οι σιωπηλοί νεκροί, ανασηκώνονται απαλά και ανακουφίζονται.

4. Δεν υπάρχει θλίψη εκεί όπου το θαύμα έχει έλθει για να θεραπεύσει. Και δεν είναι απαραίτητο τίποτα περισσότερο από μια στιγμή μόνο από την αγάπη σου χωρίς επίθεση για να συμβεί όλο αυτό. Σε αυτή τη μόνη στιγμή θεραπεύεσαι, και σε αυτή την μοναδική στιγμή γίνεται όλη η θεραπεία. Τι στέκεται ξέχωρο από εσένα, όταν αποδέχεσαι την ευλογία που φέρνει η άγια στιγμή; Μην φοβάσαι την ευλογία, γιατί ο Ένας ο Οποίος σε ευλογεί αγαπά όλο τον κόσμο, και δεν αφήνει τίποτα μέσα στον κόσμο που να μπορούσε να σε φοβίσει. Αλλά αν οπισθοχωρήσεις από την ευλογία, πράγματι ο κόσμος θα φαίνεται τρομακτικός, γιατί θα του έχεις στερήσει την ειρήνη και την παρηγοριά του, αφήνοντάς τον να πεθάνει.

5. Ένας κόσμος τόσο πικρά αποστερημένος δεν θα φαινόταν σαν μια καταδίκη σε αυτόν που ενώ μπορούσε να τον σώσει οπισθοχώρησε γιατί φοβήθηκε να θεραπευτεί; Στα μάτια όλων όσων πεθαίνουν φέρνουν κατηγορία, και οι βασανισμένοι ψιθυρίζουν, «Τι υπάρχει για να φοβηθείς;» Μελέτησε καλά την ερώτησή τους. Σε ρωτούν για λογαριασμό σου. Ένας ετοιμοθάνατος κόσμος σου ζητάει να ησυχάσεις μόνο μια στιγμή από την επίθεση προς τον εαυτό σου, ώστε να θεραπευτεί.

6. Έλα στην άγια στιγμή και θεραπεύσου, γιατί τίποτα από ό,τι λαμβάνεις εκεί δεν μένει πίσω όταν επιστρέφεις σε αυτόν τον κόσμο. Και όντας ευλογημένος θα φέρεις ευλογία. Σου δίδεται ζωή για να την δώσεις σε έναν κόσμο που πεθαίνει. Και τα πονεμένα μάτια δεν θα κατηγορούν πια, αλλά θα λάμπουν ευχαριστώντας εσένα που έδωσες την ευλογία. Η ακτινοβολία της άγιας στιγμής θα φωτίσει τα μάτια σου, και θα τους δώσει την όραση για να κοιτάξουν πέρα από όλα τα βάσανα και να δουν το πρόσωπο του Χριστού αντί γι αυτά. Η θεραπεία αντικαθιστά τα βάσανα. Οποίος βλέπει το ένα δεν μπορεί να αντιληφθεί το άλλο, γιατί δεν μπορεί να υπάρχουν και τα δυο. Και αυτό που βλέπεις εσύ ο κόσμος θα το μαρτυρεί, και θα το επιβεβαιώνει.

7. Έτσι η θεραπεία σου είναι όλα όσα χρειάζεται ο κόσμος, ώστε να μπορέσει να θεραπευτεί. Χρειάζεται ένα μάθημα που έχει τέλεια μαθευτεί. Και μετά, όταν το ξεχνάς, ο κόσμος θα σου θυμίζει τρυφερά αυτό που έχεις διδάξει. Οι ευχαριστίες του δεν θα σου στερήσουν καμιά ενθάρρυνση γιατί άφησες τον εαυτό σου να θεραπευτεί έτσι ώστε αυτός ο κόσμος να μπορέσει να ζήσει. Θα καλέσει τους μάρτυρές του για να δείξουν το πρόσωπο του Χριστού σε σένα ο οποίος τους έφερε την όραση, με την οποία το επιβεβαίωσαν. Ο κόσμος της κατηγορίας έχει αντικατασταθεί από έναν άλλον στον οποίο όλα τα μάτια κοιτούν με τρυφερότητα προς τον Φίλο ο οποίος τους έφερε την απελευθέρωσή τους. Και με χαρά ο αδελφός σου θα αντιληφθεί τους πολλούς φίλους που νόμιζε ότι ήταν εχθροί.

8. Τα προβλήματα δεν είναι συγκεκριμένα αλλά παίρνουν συγκεκριμένες μορφές, και αυτά τα συγκεκριμένα σχήματα φτιάχνουν τον κόσμο. Και κανείς δεν καταλαβαίνει τη φύση του προβλήματός του. Εάν το καταλάβαινε, δε θα ήταν πια εκεί για να το βλέπει. Η πραγματική του φύση είναι ότι **δεν είναι**. Κι έτσι, όσο το αντιλαμβάνεται δεν μπορεί να το αντιληφθεί όπως ακριβώς είναι. Αλλά η θεραπεία είναι φανερή σε συγκεκριμένες περιπτώσεις, και γενικεύεται για

να τα συμπεριλάβει όλα. Αυτό συμβαίνει επειδή πράγματι είναι όμοια, παρά τις διαφορετικές μορφές τους. Όλη η μάθηση σκοπεύει στην μεταφορά, η οποία γίνεται ολοκληρωμένη μέσα σε δυο καταστάσεις που βλέπονται σαν μια, γιατί μόνο κοινά στοιχεία υπάρχουν εκεί. Ωστόσο αυτό μπορεί μόνο να επιτευχθεί από Έναν ο Οποίος δεν βλέπει τις διαφορές που βλέπεις εσύ. Η ολική μεταφορά της μάθησής σου δεν γίνεται από εσένα. Αλλά το ότι αυτή έχει γίνει παρά τις διαφορές που βλέπεις, σε πείθει ότι αυτές οι διαφορές δεν θα μπορούσαν να είναι πραγματικές.

9. Η θεραπεία σου θα επεκταθεί, και θα μεταφερθεί σε προβλήματα που νόμιζες ότι δεν είναι δικά σου. Και θα είναι επίσης φανερό ότι τα πολλά διαφορετικά σου προβλήματα θα λυθούν καθώς θα έχεις διαφύγει από οποιοδήποτε από αυτά. Δεν μπορεί να είναι η διαφορές τους που το έκαναν αυτό δυνατό, γιατί η μάθηση δεν πηδάει από κάποιες καταστάσεις προς τις αντίθετές τους και φέρνει τα ίδια αποτελέσματα. Όλη η θεραπεία πρέπει να εξελιχτεί με νόμιμη διαδικασία, σε συμφωνία με τους νόμους που έχουν γίνει αντιληπτοί κατάλληλα αλλά ποτέ δεν έχουν παραβιαστεί. Μην φοβάσαι τον τρόπο που τους αντιλαμβάνεσαι. Εσύ κάνεις λάθος, αλλά υπάρχει Ένας μέσα σου ο Οποίος είναι σωστός.

10. Άφησε, λοιπόν, την μεταφορά της μάθησής σου στον Έναν ο Οποίος πραγματικά κατανοεί τους νόμους της, και ο Οποίος θα εγγυηθεί ότι παραμένουν απαραβίαστοι και απεριόριστοι. Ο δικός σου ρόλος είναι απλά να εφαρμόσεις στον εαυτό σου ό,τι σε έχει διδάξει Εκείνος, κι Αυτός θα κάνει τα υπόλοιπα. Και με αυτόν τον τρόπο θα σου αποδειχθεί η δύναμη της μάθησής σου από όλους τους πολλούς και διαφορετικούς μάρτυρες που βρίσκει. Ο αδελφός σου πρώτος θα φανεί ανάμεσά τους, αλλά χιλιάδες στέκονται πλάι του, και πέρα από τον κάθε έναν υπάρχουν άλλοι χίλιοι. Ο κάθε ένας ίσως να φαίνεται ότι έχει διαφορετικό πρόβλημα από τους υπόλοιπους. Ωστόσο λύνονται όλα μαζί. Και η κοινή τους απάντηση δείχνει ότι οι ερωτήσεις δεν θα μπορούσαν να είναι χωριστές.

11. Ειρήνη σε σένα στον οποίο προσφέρεται η θεραπεία. Και θα μάθεις ότι η ειρήνη σου δίνεται όταν δεχτείς την θεραπεία για τον εαυτό σου. Δεν χρειάζεται να εκτιμήσεις ολόκληρη την αξία της για να καταλάβεις ότι έχεις ευνοηθεί από αυτή. Αυτό που συνέβη κατά την στιγμή που η αγάπη εισήλθε χωρίς επίθεση θα μείνει μαζί σου παντοτινά. Η θεραπεία σου θα είναι ένα από τα αποτελέσματά της, όπως και του αδελφού σου. Όπου κι αν πηγαίνεις, θα βλέπεις τα πολλαπλά της αποτελέσματα. Ωστόσο όλες οι μαρτυρίες που βλέπεις θα είναι πολύ λιγότερες από ό,τι είναι πραγματικά. Η απειροσύνη δεν μπορεί να γίνει κατανοητή απλώς μετρώντας τα χωριστά της μέρη. Ο Θεός σε ευχαριστεί για την θεραπεία σου, γιατί Αυτός γνωρίζει ότι είναι ένα δώρο αγάπης προς τον Υιό Του, επομένως δίδεται σε Αυτόν.

VI. Οι Μάρτυρες της Αμαρτίας.

1. Ο πόνος δείχνει ότι το σώμα πρέπει να είναι πραγματικό. Είναι μια θορυβώδης, ασαφής φωνή της οποίας οι διαπεραστικές κραυγές θα αποσιωπήσουν αυτό που λέει το Άγιο Πνεύμα, και θα κρατήσουν τα λόγια Του μακριά από την επίγνωσή σου. Ο πόνος εξαναγκάζει την προσοχή, αποσπώντας την από Αυτό και εστιάζοντάς την επάνω του. Ο σκοπός του είναι ο ίδιος με την απόλαυση, γιατί και τα δυο είναι μέσα για να κάνουν το σώμα πραγματικό. Αυτά που μοιράζονται έναν κοινό σκοπό είναι ίδια. Αυτός είναι ο νόμος του σκοπού, ο οποίος ενώνει όλους αυτούς που τον μοιράζονται μέσα στον ίδιο. Απόλαυση και πόνος είναι εξίσου μη πραγματικά, γιατί ο σκοπός τους δεν μπορεί να επιτευχθεί. Έτσι είναι μέσα για το τίποτα, γιατί έχουν έναν στόχο χωρίς νόημα. Και μοιράζονται την έλλειψη του νοήματος που έχει ο σκοπός τους.

2. Η αμαρτία μετακινείται από τον πόνο στην απόλαυση, και πάλι στον πόνο. Γιατί και οι δύο μαρτυρίες είναι το ίδιο, και φέρνουν μόνο ένα μήνυμα: «Εσύ είσαι εδώ, μέσα σε αυτό το σώμα, και μπορείς να πληγωθείς. Μπορείς να έχεις απολαύσεις, επίσης, αλλά μόνο με το τίμημα του πόνου.» Αυτές οι μαρτυρίες ενώνονται με πολλές άλλες. Κάθε μια φαίνεται διαφορετική επειδή έχει διαφορετικό όνομα, και έτσι φαίνεται πως απαντά σε έναν διαφορετικό ήχο. Εκτός από αυτό, οι μαρτυρίες της αμαρτίας είναι όλες το ίδιο. Ονόμασε την ευχαρίστηση πόνο, και θα πονέσεις.

Ονόμασε τον πόνο ευχαρίστηση, και ο πόνος πίσω από την ευχαρίστηση δεν θα είναι πια αισθητός. Οι μάρτυρες της αμαρτίας μετακινούνται από όνομα σε όνομα, καθώς ο ένας κάνει ένα βήμα μπροστά και ο άλλος κάνει ένα βήμα πίσω. Ωστόσο ποιος είναι πρώτος δεν έχει καμία διαφορά. Οι μάρτυρες της αμαρτίας ακούνε μόνο το κάλεσμα του θανάτου.

3. Αυτό το σώμα, χωρίς σκοπό από μόνο του, κρατάει όλες τις αναμνήσεις σου και όλες τις ελπίδες σου. Χρησιμοποιείς τα μάτια του για να βλέπεις, τα αφτιά του για να ακούς, και το αφήνεις να σου λέει τι είναι αυτό που αισθάνεται. **Αυτό δεν γνωρίζει.** Σου λέει μόνο τα ονόματα που του έδωσες εσύ για να χρησιμοποιεί, όταν καλείς τους μάρτυρες για την πραγματικότητά του. Δεν μπορείς να επιλέξεις ανάμεσά τους ποιοι είναι αληθινοί, γιατί όποιον κι αν διαλέξεις είναι όπως οι υπόλοιποι. Διαλέγεις το ένα όνομα ή το άλλο, αλλά τίποτα περισσότερο. Δεν κάνεις έναν μάρτυρα αληθινό επειδή τον κάλεσες στο όνομα της αλήθειας. Η αλήθεια βρίσκεται σε αυτόν αν αυτό που αντιπροσωπεύει είναι η αλήθεια. Διαφορετικά αυτός ψεύδεται, ακόμα και εάν τον καλέσεις με το ιερό Όνομα του Ίδιου του Θεού.

4. Ο Μάρτυρας του Θεού δεν βλέπει μαρτυρίες ενάντια στο σώμα. Ούτε δίνει προσοχή στους μάρτυρες με άλλα ονόματα που μιλούν με άλλους τρόπους για την πραγματικότητά του. Αυτός γνωρίζει ότι δεν είναι αληθινό. Γιατί κανένα πράγμα δεν θα μπορούσε να περιέχει αυτό που πιστεύεις ότι κρατάει μέσα του. Ούτε θα μπορούσε να πει σε ένα μέρος του Ίδιου του Θεού τι πρέπει να αισθάνεται και ποια είναι η λειτουργία του. Ωστόσο Αυτός πρέπει να αγαπάει ό,τι κρατάς εσύ με αγάπη. Και για κάθε μάρτυρα του θανάτου του σώματος Αυτός σου στέλνει έναν μάρτυρα της ζωής σου μέσα σε Αυτόν ο οποίος δεν γνωρίζει θάνατο. Κάθε θαύμα που φέρνει Αυτός είναι ένας μάρτυρας ότι το σώμα δεν είναι πραγματικό. Τους πόνους και τις απολαύσεις Αυτός τις θεραπεύει το ίδιο, γιατί οι δικές Του μαρτυρίες αντικαθιστούν όλες τις μαρτυρίες της αμαρτίας.

5. Το θαύμα δεν κάνει καμία διάκριση στα ονόματα με τα οποία καλούνται οι μάρτυρες της αμαρτίας. Απλά αποδεικνύει ότι αυτό που αντιπροσωπεύουν δεν έχει επιπτώσεις. Και αυτό το αποδεικνύει επειδή τα δικά του αποτελέσματα έχουν έλθει να πάρουν την θέση τους. Δεν έχει καμία σημασία το όνομα με το οποίο καλούσες τα βάσανά σου. Δεν υπάρχουν πια. Ο Ένας ο Οποίος φέρνει το θαύμα τα αντιλαμβάνεται όλα σαν ένα, και με το όνομα του φόβου. Όπως ο φόβος είναι μάρτυρας για τον θάνατο, έτσι το θαύμα είναι ο μάρτυρας για την ζωή. Είναι ένας μάρτυρας που κανείς δεν μπορεί να αρνηθεί, γιατί φέρνει τα αποτελέσματα της ζωής. Οι ετοιμοθάνατοι ζουν, και οι νεκροί ανασταίνονται, και ο πόνος έχει εξαφανιστεί. Ωστόσο ένα θαύμα δεν μιλάει μόνο για τον εαυτό του, αλλά για ό,τι αντιπροσωπεύει.

6. Η Αγάπη, επίσης, έχει σύμβολα σε έναν κόσμο της αμαρτίας. Το θαύμα συγχωρεί γιατί αντιπροσωπεύει κάτι που είναι πέρα από την συγχώρεση και είναι αληθινό. Πόσο ανόητο και παράλογο είναι να νομίζει κανείς ότι ένα θαύμα δεσμεύεται από νόμους τους οποίους ήρθε μόνο να καταργήσει! Οι νόμοι της αμαρτίας έχουν διαφορετικούς μάρτυρες με διαφορετικές δυνάμεις. Και επιμαρτυρούν διαφορετικές ταλαιπωρίες. Ωστόσο για τον Ένα ο Οποίος στέλνει τα θαύματα για να ευλογήσουν τον κόσμο, μια μικρή σουβλιά πόνου, μια μικρή κοσμική απόλαυση, και οι οδύνες του ίδιου του θανάτου δεν είναι παρά ένας και μοναδικός ήχος · ένα κάλεσμα για θεραπεία, μια σπαρακτική κραυγή για βοήθεια μέσα σε έναν κόσμο δυστυχίας. Την ομοιότητά τους είναι που το θαύμα επιβεβαιώνει. Την ομοιότητά τους είναι που αποδεικνύει. Οι νόμοι που τα ονομάζουν διαφορετικά διαλύονται, και φαίνονται ανίσχυροι. Ο σκοπός του θαύματος είναι να εκπληρώσει αυτό. Και ο Θεός ο Ίδιος έχει εγγυηθεί την δύναμη των θαυμάτων γι αυτό που μαρτυρούν.

7. Γίνε εσύ λοιπόν μάρτυρας για το θαύμα, και όχι για τους νόμους της αμαρτίας. Δεν υπάρχει ανάγκη να υποφέρεις πια. Αλλά **υπάρχει** ανάγκη να θεραπευτείς, επειδή τα βάσανα και η θλίψη του κόσμου τον έχουν κάνει κουφό στην σωτηρία και την απελευθέρωσή του.

8. Η ανάσταση του κόσμου περιμένει την δική σου θεραπεία σου και ευτυχία, ώστε να μπορέσεις να διαδηλώσεις την θεραπεία του κόσμου. Η άγια στιγμή θα αντικαταστήσει όλη την αμαρτία εάν μόνο φέρεις τα αποτελέσματά της μαζί σου. Και κανείς δεν θα επιλέγει να υποφέρει πια. Τι καλύτερη λειτουργία θα μπορούσες να υπηρετήσεις από αυτή; Θεραπεύσου για να μπορείς να θεραπεύεις, και μην υποφέρεις από την εφαρμογή των νόμων της αμαρτίας επάνω σου. Και η αλήθεια θα αποκαλυφθεί σε σένα που διάλεξες τα σύμβολα της αγάπης να πάρουν τη θέση της αμαρτίας.

VII. Ο Ονειρευτής του Ονείρου.

1. Οι ταλαιπωρίες είναι μια έμφαση επάνω σε όλα όσα έχει κάνει ο κόσμος για να σε πληγώσει. Εδώ η παράφρων έκδοση του κόσμου για την σωτηρία φαίνεται ξεκάθαρα. Όπως σε ένα όνειρο τιμωρίας, στο οποίο ο ονειρευτής δεν έχει συνείδηση του τι προκάλεσε την επίθεση εναντίον του, βλέπει τον εαυτό του δεχόμενο επίθεση άδικα και από κάτι έξω από τον εαυτό του. Αυτός είναι το θύμα αυτού του «κάτι άλλου,» ένα πράγμα έξω από τον ίδιον, για το οποίο δεν έχει κανένα λόγο να θεωρηθεί υπεύθυνος. Αυτός πρέπει να είναι αθώος επειδή γνωρίζει όχι το τι κάνει ο ίδιος, αλλά το τι του έχουν κάνει. Ωστόσο είναι η δική του επίθεση εναντίον του εαυτού του ακόμα φανερή, γιατί είναι αυτός που βασανίζεται. Και δεν μπορεί να ξεφύγει γιατί αντιλαμβάνεται την πηγή των βασάνων του έξω από τον ίδιον.

2. Τώρα σου δείχνεται ότι **μπορείς** να διαφύγεις. Το μόνο που χρειάζεται είναι να κοιτάξεις το πρόβλημα όπως είναι, και όχι με τον τρόπο που το έχεις θέσει εσύ. Πώς θα μπορούσε να υπάρχει ένας άλλος τρόπος να λύσεις ένα πρόβλημα που είναι πολύ απλό, αλλά έχει κρυφτεί από βαριά σύννεφα περιπλοκότητας, τα οποία φτιάχτηκαν για να κρατήσουν το πρόβλημα άλυτο; Χωρίς τα σύννεφα το πρόβλημα θα αναδυθεί με όλη του την πρωτόγονη απλότητα. Η επιλογή δεν θα είναι δύσκολη, επειδή το πρόβλημα είναι παράλογο όταν το δεις καθαρά. Κανείς δεν έχει δυσκολία να αποφασίσει να αφήσει ένα απλό πρόβλημα να λυθεί εάν φαίνεται ότι τον πληγώνει, και επίσης πολύ εύκολα να το αφήσει να απομακρυνθεί.

3. Ο «αιτιολογία» με την οποία φτιάχτηκε ο κόσμος, πάνω στην οποία βασίζεται, και με την οποία διατηρείται, απλά είναι αυτή: «**Εσύ** είσαι η αιτία για ό,τι κάνω. Η παρουσία σου δικαιολογεί την οργή μου, και υπάρχουν και σκέφτεσαι χωριστά από εμένα. Αφού εσύ επιτίθεσαι εγώ πρέπει να είμαι αθώος. Και αυτό από το οποίο υποφέρω είναι η δική σου επίθεση.» Όποιος βλέπει αυτή την «αιτιολογία» ακριβώς όπως είναι, δεν θα αποτύχει να δει ότι δεν στέκει και δεν έχει κανένα νόημα. Ωστόσο δείχνει λογική, επειδή φαίνεται σαν να είναι ο κόσμος που σε πληγώνει. Κι έτσι φαίνεται σαν να μην υπάρχει ανάγκη να πας πέρα από το φαινομενικό, όσον αφορά την αιτία.

4. Υπάρχει πράγματι μια ανάγκη. Η διαφυγή του κόσμου από την καταδίκη είναι μια ανάγκη την οποία μοιράζονται όσοι είναι μέσα στον κόσμο. Ωστόσο δεν αναγνωρίζουν την κοινή τους ανάγκη. Γιατί ο κάθε ένας νομίζει ότι εάν κάνει το μέρος που το αναλογεί, η καταδίκη του κόσμου θα βασιστεί επάνω του. Και αυτό αντιλαμβάνεται ότι **είναι** το μέρος του στην απελευθέρωσή του. Η εκδίκηση πρέπει να είναι εστιασμένη. Διαφορετικά το μαχαίρι του εκδικητή είναι στα δικά του χέρια, και σημαδεύει τον εαυτό του. Και πρέπει να το δει στο χέρι κάποιου άλλου, εάν θέλει να είναι θύμα μιας επίθεσης που δεν επέλεξε. Κι έτσι υποφέρει από τις πληγές που του έχει προκαλέσει ένα μαχαίρι που δεν κρατάει.

5. Αυτός είναι ο σκοπός του κόσμου που βλέπει. Και με αυτή την οπτική, ο κόσμος παρέχει τα μέσα με τα οποία αυτός ο σκοπός φαίνεται να εκπληρώνεται. Τα μέσα επιμαρτυρούν τον σκοπό, αλλά τα ίδια δεν είναι αιτία. Ούτε θα αλλάξει η αιτία αν την βλέπεις χωριστά από τα αποτελέσματά της. Η αιτία παράγει αποτελέσματα, τα οποία έπειτα φέρουν μαρτυρία για την αιτία, και όχι για τον εαυτό τους. Κοίταξε, λοιπόν, πέρα από αποτελέσματα. Δεν είναι εδώ το μέρος που πρέπει να βρίσκεται η αιτία του πόνου και η αμαρτία. Και μην παραμένεις στον πόνο και την αμαρτία, γιατί αυτά δεν είναι παρά αντανakλάσεις της αιτίας τους.

6. Ο ρόλος που παίζεις στην διάσωση του κόσμου από την καταδίκη είναι η δική σου διαφυγή. Μην ξεχνάς ότι ο μάρτυρας για τον κόσμο του κακού δεν μπορεί να μιλήσει για τίποτα άλλο εκτός από αυτό που έχει δει σαν ανάγκη για κακό στον κόσμο. Και εκεί είναι που πρωτοείδες την ενοχή σου. Σε διαχωρισμό από τον αδελφό σου ήταν η πρώτη επίθεση που άρχισε εναντίον του εαυτού σου. Και γι αυτό είναι που φέρει μάρτυρες ο κόσμος. Μην αναζητάς μιαν άλλη αιτία, ούτε να ψάχνεις μεταξύ των ισχυρών λεγεώνων των μαρτύρων της για την κατάργησή της. Αυτοί υποστηρίζουν την διεκδίκησή της στην δική σου υποταγή. Δεν πρέπει να κοιτάξεις να **βρεις** την αλήθεια σε αυτό που την κρύβει.

7. Οι μάρτυρες για την αμαρτία όλοι στέκονται μέσα σε ένα μικρό χώρο. Και είναι εδώ που βρίσκεις την αιτία της οπτικής σου προς τον κόσμο. Κάποτε δεν είχες επίγνωση για το ποια πρέπει να είναι η αληθινή αιτία του οτιδήποτε με το οποίο ο κόσμος φαίνεται να σε κατακλύζει, απρόσκλητο και χωρίς να ρωτήσει. Για ένα πράγμα ήσουν σίγουρος: Από όλες τις πολλές αιτίες που αντιλαμβανόσουν ότι φέρνουν πόνο και βάσανα σε σένα, η ενοχή σου δεν ήταν ανάμεσά τους. Ούτε με κανένα τρόπο τις ζήτησες εσύ για τον εαυτό σου. Με αυτό τον τρόπο εκδηλώθηκαν όλες οι ψευδαισθήσεις. Αυτός που τις φτιάχνει δεν βλέπει ότι τις φτιάχνει ο ίδιος, και η πραγματικότητά τους δεν εξαρτάται από αυτόν. Όποια αιτία κι αν έχουν είναι κάτι εντελώς χωρία από αυτόν, και ό,τι βλέπει είναι χωριστά από το νου του. Δεν μπορεί να αμφιβάλλει για την πραγματικότητα των ονείρων του, γιατί δεν βλέπει τον ρόλο που παίζει στην κατασκευή τους κι ότι τα κάνει να φαίνονται πραγματικά.

8. Κανείς δεν μπορεί να ξυπνήσει από ένα όνειρο που ο κόσμος ονειρεύεται γι αυτόν. Αυτός γίνεται μέρος του ονείρου κάποιου άλλου. Δεν μπορεί να επιλέξει να ξυπνήσει από ένα όνειρο που δεν έκανε αυτός. Στέκεται αβοήθητος, θύμα σε ένα όνειρο που έγινε αντιληπτό και αγαπητό από έναν διαχωρισμένο νου. Πράγματι αυτός ο νους πρέπει να αδιαφορεί γι αυτόν, και να μην νοιάζεται καθόλου για την ειρήνη και την ευτυχία του σαν τον καιρό ή τις ώρες της ημέρας. Δεν τον αγαπάει, αλλά του διανέμει όποιο ρόλο θέλει που να ικανοποιεί το όνειρό του. Τόσο μικρή είναι η αξία του που δεν είναι παρά μια σκιά που χορεύει, πηδώντας επάνω και κάτω σύμφωνα με μια παράλογη πλοκή που συνέλαβε αυτός ο κόσμος μέσα στο μάταιο όνειρό του.

9. Αυτή είναι η μόνη εικόνα που μπορείς να δεις · η μόνη επιλογή που μπορείς να κάνεις, η άλλη δυνατότητα της αιτίας, εάν δεν είσαι ο ονειρευτής των ονείρων σου. Και αυτό είναι που επιλέγεις εάν αρνηθείς ότι η αιτία των μαρτυριών σου βρίσκεται μέσα στο νου σου. Να είσαι χαρούμενος πράγματι που είναι αυτή, γιατί έτσι είσαι ο μόνος που αποφασίζει για τον προορισμό σου μέσα στον χρόνο. Η επιλογή είναι δική σου για να διαλέξεις μεταξύ ενός ύπνου θανάτου και ονείρων του κακού, ή ενός χαρούμενου ξυπνήματος και της χαράς της ζωής.

10. Τι άλλη επιλογή θα μπορούσες να έχεις εκτός από μεταξύ ζωής ή θανάτου, ξυπνήματος ή ύπνου, ειρήνης ή πολέμου, των ονείρων σου ή της πραγματικότητάς σου; Υπάρχει κίνδυνος να νομίζεις ότι ο θάνατος είναι η ειρήνη, επειδή ο κόσμος εξισώνει το σώμα με τον Εαυτό που δημιουργήσε ο Θεός. Ωστόσο ένα πράγμα ποτέ δεν μπορεί να γίνει το αντίθετό του. Και ο θάνατος είναι το αντίθετο της ειρήνης, επειδή είναι το αντίθετο της ζωής. Και η ζωή είναι ειρήνη. Ξύπνα και ξέχασε όλες τις σκέψεις του θανάτου, και θα βρεις ότι έχεις την ειρήνη του Θεού. Ωστόσο εάν η επιλογή σου δίδεται πράγματι, τότε πρέπει να δεις τις αιτίες των πραγμάτων που επιλέγεις ακριβώς όπως είναι κι εκεί που είναι.

11. Τι επιλογές μπορούν να γίνουν μεταξύ δυο καταστάσεων, ενώ μόνο μια από αυτές αναγνωρίζεται ξεκάθαρα; Ποιος θα μπορούσε να είναι ελεύθερος να επιλέξει μεταξύ των αποτελεσμάτων, όταν μόνο το ένα φαίνεται ότι εξαρτάται από αυτόν; Μια έντιμη επιλογή ποτέ δεν θα μπορούσε να γίνει αντιληπτή σαν μία στην οποία η επιλογή είναι διχασμένη μεταξύ ενός μικροσκοπικού εσύ και ενός τεράστιου κόσμου, με διαφορετικά όνειρα για την αλήθεια μέσα σου. Το χάσμα μεταξύ πραγματικότητας και ονείρων δεν βρίσκεται μεταξύ του ονείρου του κόσμου και αυτού που ονειρεύεσαι μυστικά. Αυτά είναι ένα. Το όνειρο του κόσμου δεν είναι παρά μέρος του δικού σου ονείρου που το παρέδωσες, και το είδες σαν να ήταν και η αρχή και το τέλος του. Ωστόσο αυτό άρχισε με το μυστικό σου όνειρο, το οποίο δεν το αντιλήφθηκες αν και προκάλεσε το δικό σου μέρος που βλέπεις εσύ και δεν αμφιβάλλεις ότι είναι πραγματικό. Πώς θα μπορούσες να αμφιβάλλεις γι' αυτό όσο βρίσκεσαι σε ύπνο, και ονειρεύεσαι κρυφά ότι η αιτία του είναι πραγματική;

12. Ένας αδελφός διαχωρισμένος από τον εαυτό σου, ένας αρχαίος εχθρός, ένας φονιάς που σε παραμονεύει μέσα στη νύχτα και δολοπλοκεί τον θάνατό σου, ωστόσο σχεδιάζει αυτός ο θάνατος να είναι αργός και να καθυστερήσει · αυτό ονειρεύεσαι. Όμως κάτω απ' αυτό το όνειρο είναι ακόμα ένα άλλο, στο οποίο εσύ γίνεσαι ο φονιάς, ο μυστικός εχθρός, το αρπαχτικό και ο καταστροφέας του αδελφού σου όπως και του κόσμου. Εδώ βρίσκεται η αιτία των βασάνων σου, ο χώρος μεταξύ των μικρών σου ονείρων και της πραγματικότητάς σου. Το μικρό κενό που ούτε καν βλέπεις, ο τόπος γέννησης των ψευδαισθήσεων και του φόβου, ο χρόνος του τρόμου και του πανάρχαιου μίσους, η στιγμή της καταστροφής, όλα είναι εδώ. Εδώ βρίσκεται η αιτία της μη πραγματικότητας. Και εδώ είναι που θα καταργηθεί.

13. **Εσύ** είσαι ο ονειρευτής του κόσμου των ονείρων. Καμιά άλλη αιτία δεν έχει, ούτε θα έχει ποτέ. Τίποτα πιο τρομακτικό από ένα μάταιο όνειρο δεν έχει τρομοκρατήσει τον Υιό του Θεού, και τον έχει κάνει να νομίζει ότι έχει χάσει την αθωότητά του, ότι έχει αρνηθεί τον Πατέρα του, και έχει κηρύξει πόλεμο ενάντια στον εαυτό του. Τόσο φοβερό είναι το όνειρο, τόσο φαινομενικά πραγματικό, που αυτός δεν θα μπορούσε να ξυπνήσει στην πραγματικότητα χωρίς να ιδρώσει από τρόμο και να μην βγάλει μια κραυγή θανάσιμου φόβου, εκτός κι αν ένα ηπιότερο όνειρο έχει προηγηθεί του ξυπνήματός του, και έχει επιτρέψει στον καθησυχασμένο νου του να καλωσορίσει, όχι να φοβηθεί, την Φωνή που τον καλεί με αγάπη για να τον ξυπνήσει · ένα πιο γλυκό όνειρο, στο οποίο τα μαρτύριά του έχουν θεραπευτεί και όπου ο αδελφός του είναι φίλος του. Ο Θεός θέλει ο Υιός Του να ξυπνήσει γλυκά και με χαρά, και του έδωσε τα μέσα να ξυπνήσει χωρίς φόβο.

14. Αποδέξου το όνειρο που έδωσε Αυτός αντί για το δικό σου. Δεν είναι δύσκολο να αλλάξεις ένα όνειρο από τη στιγμή που ο ονειρευτής έχει αναγνωριστεί. Στηρίξου στο Άγιο Πνεύμα, και επέτρεψε στα γλυκά Του όνειρα να πάρουν την θέση εκείνων που ονειρευόσουν με τρόπο και με τον φόβο του θανάτου. Το Άγιο Πνεύμα φέρνει όνειρα συγχώρεσης, στα οποία η επιλογή δεν είναι ποιος είναι ο δολοφόνος και ποιος θα είναι το θύμα. Στα όνειρα που Αυτό φέρνει δεν υπάρχει φόνος ούτε θάνατος. Το όνειρο της ενοχής ξεθωριάζει από τα μάτια σου, αν και είναι κλειστά. Ένα χαμόγελο έχει έλθει για να φωτίσει το κοιμισμένο σου πρόσωπο. Ο ύπνος είναι τώρα ειρηνικός, γιατί αυτά είναι χαρούμενα όνειρα.

15. Ονειρέψου τρυφερά τον αναμάρτητο αδελφό σου, ο οποίος ενώνεται μαζί σου με ιερή αθωότητα. Και από αυτό το όνειρο ο Κύριος του Ουρανού θα ξυπνήσει ο Ίδιος τον πολυαγαπημένο του Υιό. Ονειρέψου την καλοσύνη του αδελφού σου αντί να εμμένεις στα λάθη του μέσα στα όνειρά σου. Επέλεξε να ονειρευτείς για τις φροντίδες του αντί να μετράς τις πληγές που προκάλεσε. Συγχώρεσε του τις ψευδαισθήσεις του, και δώσε του ευχαριστίες για όλη την βοήθεια που έδωσε. Και μην βάζεις στην άκρη τα πολλά του δώρα επειδή αυτός δεν είναι τέλειος στα όνειρά σου. Αυτός αντιπροσωπεύει τον Πατέρα του, τον Οποίο εσύ βλέπεις σαν να σου προσφέρει και την ζωή και τον θάνατο.

16. Αδελφέ, Αυτός δίνει μόνο ζωή. Ωστόσο αυτά που βλέπεις σαν δώρα που ο αδελφός σου προσφέρει αντιπροσωπεύουν τα δώρα που ονειρεύεσαι ότι ο Πατέρας σου δίνει σε σένα. Άσε όλα τα δώρα του αδελφού σου να φανούν ότι σου προσφέρονται στο φως της ευσπλαχνίας και της ευγένειας. Και μην αφήνεις κανένα πόνο να διαταράξει στο όνειρό σου την βαθιά εκτίμησή σου για τα δώρα του σε σένα.

VIII. Ο Ήρωας του Ονείρου.

1. Το σώμα είναι η κεντρική μορφή στο ονείρεμα του κόσμου. Δεν υπάρχει όνειρο χωρίς αυτό, ούτε αυτό υπάρχει χωρίς το όνειρο στο οποίο ενεργεί σαν να ήταν ένα πρόσωπο για να το δεις και να το πιστέψεις. Καταλαμβάνει το κεντρικό μέρος σε κάθε όνειρο, το οποίο λέει την ιστορία για το πώς φτιάχτηκε από άλλα σώματα, γεννήθηκε στον κόσμο έξω από το σώμα, ζει για λίγο και πεθαίνει, για να ενωθεί στο χώμα με άλλα σώματα που πεθαίνουν όπως και το ίδιο. Στον σύντομο χρόνο που του δίνεται για να ζήσει, αναζητά άλλα σώματα για φίλους κι εχθρούς του. Η ασφάλειά του είναι το κύριο μέλημά του. Η άνεσή του είναι ο κανόνας που το οδηγεί. Προσπαθεί να αναζητά απολαύσεις, και να αποφεύγει τα πράγματα που θα ήταν οδυνηρά. Αλλά πάνω απ' όλα, προσπαθεί να διδάξει τον εαυτό του ότι οι πόνοι και οι χαρές του είναι διαφορετικές και να ξεχωρίζουν.

2. Το ονείρεμα του κόσμου παίρνει πολλές μορφές, επειδή το σώμα αναζητά να αποδείξει με πολλούς τρόπους ότι είναι αυτόνομο και πραγματικό. Τοποθετεί πράγματα πάνω του που τα έχει αγοράσει με μικρούς μεταλλικούς δίσκους ή στενόμακρα κομμάτια χαρτιού που ο κόσμος τα ανακηρύσσει σαν πολύτιμα και πραγματικά. Εργάζεται για να τα αποκτήσει, και τα ανταλλάσσει

με ανόητα πράγματα που δεν χρειάζεται και ούτε καν τα θέλει. Προσλαμβάνει άλλα σώματα, για να θα το προστατέψουν και να συγκεντρώσουν περισσότερα ανόητα πράγματα που να μπορεί να τα ονομάζει δικά του. Κοιτάζει τριγύρω να βρει τα κατάλληλα σώματα που να μοιράζονται το όνειρό του. Μερικές φορές ονειρεύεται ότι είναι ένας κατακτητής σωμάτων που είναι πιο αδύναμα από ό,τι είναι το ίδιο. Αλλά σε κάποιες φάσεις του ονείρου, είναι ο σκλάβος σωμάτων που θέλουν να το πληγώνουν και θα το βασανίζουν.

3. Οι διαδοχικές περιπέτειες του σώματος, από τον καιρό της γέννησης μέχρι το θάνατο είναι το θέμα του κάθε ονείρου που είχε ποτέ ο κόσμος. Ο «ήρωας» αυτού του ονείρου ποτέ δεν θα αλλάξει, ούτε ο σκοπός του. Αν και το όνειρο το ίδιο παίρνει πολλές μορφές, και φαίνεται να προβάλλει μια μεγάλη ποικιλία τοποθεσιών και γεγονότων όπου βρίσκεται ο «ήρωας» του, το όνειρο δεν έχει παρά μόνο ένα σκοπό, διδαγμένο με πολλούς τρόπους. Αυτό το μάθημα προσπαθεί να διδάξει πάλι, και ξανά πάλι, και ακόμα μια φορά · ότι είναι αιτία και όχι αποτέλεσμα. Και ότι εσύ είσαι το αποτέλεσμά του, και δεν μπορείς να είσαι η αιτία του.

4. Έτσι δεν είσαι ο ονειρευτής, αλλά το όνειρο. Και περιφέρεσαι μάταια μέσα και έξω από τις τοποθεσίες και τα γεγονότα που αυτό επινοεί. Γιατί είναι αλήθεια ότι αυτό είναι όλο κι όλο που κάνει το σώμα, γιατί δεν είναι παρά μια φιγούρα μέσα σε ένα όνειρο. Αλλά ποιος αντιδρά στις φιγούρες σε ένα όνειρο, εκτός και εάν τις βλέπει σαν να είναι αληθινές; Την στιγμή που θα τις δει όπως είναι δεν θα έχουν πια καμιά επίδραση επάνω του, επειδή καταλαβαίνει ότι αυτός τους έδωσε τα αποτελέσματά τους προκαλώντας τα και κάνοντάς τα να φαίνονται πραγματικά.

5. Πόσο πρόθυμος είσαι να ξεφύγεις από τα αποτελέσματα όλων των ονείρων που ο κόσμος είχε ποτέ; Είναι η επιθυμία σου να μην αφήσεις κανένα όνειρο να φαίνεται πως είναι η αιτία αυτού που κάνεις; Τότε ας κοιτάξουμε απλώς στην αρχή του ονείρου, γιατί το μέρος που βλέπεις δεν είναι παρά το δεύτερο μέρος, του οποίου η αιτία βρίσκεται στο πρώτο. Κανείς που κοιμάται και ονειρεύεται στον κόσμο δεν θυμάται την επίθεση ενάντια στον εαυτό του. Κανείς δεν πιστεύει ότι πράγματι κάποτε δεν ήξερε τίποτα για το σώμα, και δεν μπορούσε να διανοηθεί αυτό τον κόσμο σαν πραγματικό. Θα είχε δει αμέσως ότι αυτές οι ιδέες είναι μια ψευδαίσθηση, πολύ γελοίες για να τις πάρει σοβαρά και αξίζουν μόνο να τις διώξει γελώντας. Πόσο σοβαρές φαίνονται πως είναι τώρα! Και κανείς δεν μπορεί να θυμηθεί τότε αντιμετωπίστηκαν με γέλιο και με δυσπιστία. Μπορούμε να το θυμηθούμε αυτό, εάν μόνο κοιτάξουμε κατευθείαν στην αιτία τους. Και θα δούμε έναν λόγο να γελάσουμε, και όχι μια αιτία για φόβο.

6. Ας επιστρέψουμε το όνειρο που αυτός παρέδωσε στον ονειρευτή, ο οποίος αντιλαμβάνεται το όνειρο ως ξεχωριστό από τον εαυτό του και ότι συμβαίνει σε αυτόν. Στην αιωνιότητα, όπου όλα είναι ένα, εκεί ξεπρόβαλλε απαρατήρητη μια μικρή, τρελή ιδέα, στην οποία ο Υιός του Θεού δεν θυμήθηκε να γελάσει. Μέσα στην λησμονιά του αυτή η σκέψη έγινε μια σοβαρή ιδέα ικανή και για εκπλήρωση και για πραγματικά αποτελέσματα. Μαζί, μπορούμε να τα αποδιώξουμε γελώντας και τα δυο, και να καταλάβουμε ότι ο χρόνος δεν μπορεί να εισβάλει στην αιωνιότητα. Είναι αστείο να νομίζεις ότι ο χρόνος μπορεί να έλθει και να παρακάμψει την αιωνιότητα, πράγμα το οποίο **σημαίνει** ότι δεν υπάρχει χρόνος.

7. Το άχρονο μέσα στο οποίο ο χρόνος γίνεται πραγματικός · το μέρος του Θεού που μπορεί να επιτεθεί στον εαυτό του · ένας χωριστός αδελφός σαν εχθρός · ένας νους μέσα σε ένα σώμα όλα είναι μορφές της κυκλικότητας της οποίας το τέλος είναι στην αρχή της, τελειώνοντας στην αιτία της. Ο κόσμος που βλέπεις απεικονίζει ακριβώς αυτό που νόμισες ότι έκανες. Μόνο που τώρα νομίζεις ότι αυτό που έκανες εσύ το έχει κάνει κάποιος άλλος σε σένα. Η ενοχή γι αυτό που σκέφτηκες έχει τοποθετηθεί έξω από τον εαυτό σου, και πάνω σε έναν ένοχο κόσμο που ονειρεύεται τα δικά σου όνειρα και σκέφτεται τις δικές σου σκέψεις αντί για σένα. Αυτός φέρνει την δική του εκδίκησή, όχι την δική σου. Σε κρατάει στενά περιορισμένο μέσα σε ένα σώμα, το οποίο τιμωρεί λόγω όλων των αμαρτωλών πραγμάτων που το σώμα κάνει μέσα στο όνειρό του. Δεν έχεις την δύναμη να κάνεις το σώμα να σταματήσει τις κακές του πράξεις επειδή δεν το έφτιαξες εσύ, και δεν μπορείς να ελέγξεις τις πράξεις του ούτε τον σκοπό του ούτε την μοίρα

του.

8. Ο κόσμος μόνο παρουσιάζει μιαν πανάρχαια αλήθεια · θα πιστεύεις ότι οι άλλοι κάνουν σε σένα ακριβώς ότι νομίζεις ότι έκανες σε αυτούς. Αλλά μόλις πέσεις στην πλάνη να τους κατηγορείς δεν θα βλέπεις την αιτία γι αυτό που κάνουν, επειδή **θέλεις** η ενοχή να πέσει επάνω τους. Πόσο παιδιάστικο είναι αυτό το ιδιότροπο τέχνασμα που χρησιμοποιείς για να κρατήσεις την αθωότητά σου σπρώχνοντας την ενοχή έξω από τον εαυτό σου, αλλά μην αφήνοντας την να φύγει ποτέ! Δεν είναι εύκολο να αντιληφθείς το αστείο όταν παντού γύρω σου τα μάτια σου βλέπουν τις βαριές της συνέπειες, αλλά χωρίς την μηδαμινή αιτία της. Χωρίς την αιτία τα αποτελέσματά της φαίνονται πράγματι σοβαρά και λυπηρά. Ωστόσο αυτά μόνο έπονται. Και είναι η αιτία τους αυτή που δεν ακολουθεί τίποτα και δεν είναι παρά μόνο ένα αστείο.

9. Γελώντας ευγενικά το Άγιο Πνεύμα αντιλαμβάνεται την αιτία, και δεν κοιτάζει τα αποτελέσματα. Πώς αλλιώς θα μπορούσε να διορθώσει το δικό σου λάθος, που έχεις παραβλέψει εντελώς την αιτία; Το Άγιο Πνεύμα σε προσκαλεί να φέρεις κάθε φοβερό αποτέλεσμα σε Αυτό και να κοιτάξετε μαζί την ανόητη αιτία του και να γελάσεις μαζί Του για λίγο. **Εσύ** κρίνεις τα αποτελέσματα, αλλά **Αυτό** έχει κρίνει την αιτία τους. Και με την κρίση Του τα αποτελέσματα απομακρύνονται. Ίσως να έρθεις με δάκρυα. Αλλά άκουσέ Το να λέει «Αδελφέ μου, άγιε Υιέ του Θεού, δες το μάταιο όνειρό σου, μέσα στο οποίο αυτό θα μπορούσε να συμβεί.» Και θα αφήσεις την άγια στιγμή με το γέλιο το δικό σου και του αδελφού σου ενωμένα με το δικό Του.

10. Το μυστικό της σωτηρίας είναι μόνο αυτό: ότι το κάνεις αυτό στον εαυτό σου. Άσχετα με την μορφή της επίθεσης, αυτό εξακολουθεί να είναι αλήθεια. Όποιος και να παίρνει τον ρόλο του εχθρού και του επιτιθέμενου, αυτή εξακολουθεί να είναι η αλήθεια. Όποια κι αν φαίνεται ότι είναι η αιτία του πόνου και της ταλαιπωρίας που αισθάνεσαι, αυτό εξακολουθεί να είναι αληθινό. Γιατί δεν θα αντιδρούσες καθόλου στις φιγούρες ενός ονείρου που ήξερες ότι ονειρευόσουν. Άφησέ τις να είναι όσο μισητές και όσο διεφθαρμένες θέλουν, δεν θα μπορούσαν να έχουν καμία επίδραση επάνω σου εκτός κι αν δεν μπορέσεις να αναγνωρίσεις ότι αυτό είναι το δικό σου όνειρό.

11. Όταν αυτό το μοναδικό μάθημα μαθευτεί θα σε ελευθερώσει από τα βάσανα, όποια μορφή κι αν παίρνουν. Το άγιο Πνεύμα θα επαναλαμβάνει αυτό το περιεκτικό μάθημα της απελευθέρωσης μέχρι να έχει μαθευτεί, ασχέτως της μορφής του βασάνου που σου προκαλεί πόνο. Όποια πληγή φέρεις σε Αυτό θα απαντήσει με αυτή την απλή αλήθεια. Γιατί αυτή η απάντηση και μόνο απομακρύνει την αιτία κάθε μορφής λύπης και πόνου. Η μορφή δεν επηρεάζει την απάντησή Του καθόλου, γιατί Αυτό θέλει να σε διδάξει την μοναδική αιτία όλων αυτών, ασχέτως της μορφής τους. Και θα καταλάβεις ότι τα θαύματα αντανakλούν την απλή δήλωση, «**Εγώ** έχω κάνει αυτό το πράγμα, και είναι αυτό που θέλω να καταργήσω.»

12. Φέρε, λοιπόν, όλες τις μορφές πόνου σε Αυτόν ο Οποίος γνωρίζει ότι η κάθε μια είναι όπως οι υπόλοιπες. Αυτό δεν βλέπει διαφορές εκεί όπου δεν υπάρχει καμία, και θα σε διδάξει πώς προκαλείται η κάθε μία από αυτές. Καμία δεν έχει διαφορετική αιτία από τις υπόλοιπες, και όλες τους καταργούνται εύκολα από ένα μόνο μάθημα αληθινά μαθημένο. Η σωτηρία είναι ένα μυστικό που το έχεις στερήσει μόνο από τον εαυτό σου. Το σύμπαν διακηρύσσει ότι έτσι είναι. Ωστόσο στους μάρτυρές του δεν δίνεις καμία προσοχή. Γιατί επιμαρτυρούν αυτό που δεν θέλεις να ξέρεις. Φαίνονται πως το κρατούν μυστικό από σένα. Ωστόσο δεν χρειάζεται παρά να μάθεις ότι εσύ διάλεξες να μην ακούς, να μην βλέπεις.

13. Πόσο διαφορετικά θα αντιλαμβάνεσαι τον κόσμο όταν αναγνωρίσεις αυτό! Όταν συγχωρέσεις στον κόσμο την ενοχή σου, θα απελευθερωθείς από αυτήν. Η αθωότητά του δεν απαιτεί την ενοχή σου, ούτε η αθωότητά σου στηρίζεται στις αμαρτίες του. Αυτό είναι το προφανές · ένα μυστικό που δεν κρατήθηκε κρυφό από κανέναν άλλον εκτός από τον εαυτό σου. Και είναι αυτό που σε έχει διατηρήσει χωριστά από τον κόσμο, και κράτησε τον αδελφό σου χωριστά από εσένα. Τώρα χρειάζεσαι μόνο να μάθεις ότι και οι δυο σας είστε είτε αθώοι ή ένοχοι. Το μόνο πράγμα που είναι αδύνατο είναι να είστε διαφορετικοί ο ένας από τον άλλο · ότι και οι δυο είστε αληθινοί. Αυτό είναι το μόνο μυστικό που έχεις ακόμα να μάθεις. Και δεν θα είναι μυστικό ότι θεραπεύεσαι.